

SL

SL

SL

EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 21.12.2010
COM(2010) 781 konč.

2010/0377 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi

SEC(2010) 1590 konč.
SEC(2010) 1591 konč.

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

Razlogi za predlog in njegovi cilji

Cilj Direktive 96/82/ES o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi (v nadaljnjem besedilu: Direktiva Seveso II), je preprečevanje večjih nesreč, v katere so vključene velike količine nevarnih snovi (ali njihove zmesi), kot je navedeno v Prilogi I k Direktivi, ter omejitev posledic takih nesreč za ljudi in okolje. Pri ravni nadzora se uporablja večstopenjski pristop, za katerega velja, da večje kot so količine snovi, strožja so pravila.

Direktivo je treba spremeniti zaradi sprememb sistema EU za razvrščanje nevarnih snovi, na katerega se sklicuje Direktiva. Ob upoštevanju navedenega je bila leta 2008 sprejeta odločitev, da se izvede splošnejši pregled, ker se osnovna struktura Direktive in njene glavne zahteve od njenega sprejetja niso bistveno spremenile. Čeprav je pregled pokazal, da veljavne določbe na splošno ustrezajo svojemu namenu in da večje spremembe niso potrebne, je bilo ugotovljenih več področij, ki bi jih bilo treba nekoliko spremeniti, da bi se pojasnile in posodobile nekatere določbe ter izboljšala izvajanje in izvršljivost ob ohranjanju ali rahlem povečanju ravni varstva zdravja in okolja.

Namen predloga je odpraviti te težave.

Splošno ozadje

Industrijske nesreče, v katere so vključene nevarne snovi, imajo pogosto zelo resne posledice. V nekaterih dobro znanih večjih nesrečah, kot so nesreče v Sevesu, Bhopalu, Schweizerhallu, Enschedu, Toulousu in Buncefieldu, je izgubilo življenje veliko ljudi in/ali sta nastali okoljska in finančna škoda v višini več milijard eurov. Po teh nesrečah se je politična zavest osredotočila na priznavanje tveganj in sprejetje ustreznih previdnostnih ukrepov za varstvo državljanov in skupnosti.

Direktiva Seveso II, ki zajema približno 10 000 organizacij v Evropski uniji, je bila ključna za zmanjšanje verjetnosti in posledic kemičnih nesreč. Kljub temu je še vedno treba zagotoviti ohranjanje in po možnosti dodatno izboljšanje obstoječih ravni varstva.

Veljavne določbe na področju, na katerega se nanaša predlog

Sedanje določbe so bile določene z Direktivo Seveso II. Namen je pregled teh določb.

Usklajenost z drugimi politikami in cilji Unije

Glavni razlog za pregled Direktive Seveso II je uskladitev Priloge I Direktive z Uredbo (ES) št. 1272/2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi (v nadaljnjem besedilu: Uredba CLP), ki spreminja in razveljavlja direktivi 67/548/EGS in 1999/45/ES, na kateri se zdaj sklicuje Direktiva Seveso II. Pravila iz Uredbe CLP bodo postala dokončna 1. junija 2015.

2. POSVETOVANJE Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCENA UČINKA

Posvetovanje z zainteresiranimi stranmi

Med postopkom pregleda so bila v zadnjih dveh letih opravljena različna posvetovanja z zainteresiranimi stranmi (posameznimi podjetji, industrijskimi združenji, nevladnimi organizacijami, pristojnimi organi držav članic), ki so vključevala spletne vprašalnike, ki so bili na voljo vsem zainteresiranim stranem, posvetovanja s pristojnimi organi v državah članicah na rednih sestankih odbora pristojnih organov in podobnih seminarjih, ter, kar zadeva uskladitev Priloge I, posvetovanja s tehnično delovno skupino z več zainteresiranimi stranmi, v kateri so sodelovali strokovnjaki iz držav članic, industrija in okoljske nevladne organizacije (njihovo tehnično poročilo je na voljo na spletni strani GD za okolje), ter posvetovalno srečanje z zainteresiranimi stranmi, ki je potekalo 9. novembra 2009 v Bruslju in katerega se je udeležilo približno 60 predstavnikov nacionalnih industrij in evropske industrije, nevladnih organizacij in posameznih podjetij ter na podlagi katerega je bilo predloženih okrog petdeset pisnih izjav.

Doseženo je bilo splošno soglasje, da Direktive ni treba bistveno spremeniti. Načeloma je bila izražena splošna podpora dodatni pojasnitvi in posodobitvi določb, čeprav so bila stališča o podrobnostih različna.

Dodatni podatki so na voljo v oceni učinka in na spletni strani GD za okolje (<http://ec.europa.eu/environment/seveso/review.htm>).

Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj

Zunanji izvajalci so v okviru pregleda opravili več študij, vključno s študijama o oceni učinkovitosti Direktive in študijama v podporo oceni učinka ekonomskih, socialnih in okoljskih vplivov različnih možnosti politike.

Upoštevale so se tudi ugotovitve triletnih poročil o izvajanju, ki so jih predložile države članice.

Dodatni podatki so na voljo v oceni učinka in na spletni strani GD za okolje (<http://ec.europa.eu/environment/seveso/review.htm>).

Ocena učinka

Glavne težave, obravnavane v oceni učinka, so povezane z uskladitvijo Priloge I z Uredbo CLP in učinkom na področje uporabe Direktive, kar je bilo ključno vprašanje. S tem vprašanjem so povezane mogoče druge tehnične spremembe Priloge I in postopki za prilagoditev Priloge I v prihodnosti. Druga vprašanja so bila povezana z obveščanjem javnosti ter sistemi upravljanja informacij in načrtovanjem rabe prostora, pri čemer dosedanje izkušnje z izvajanjem kažejo, da morda obstajajo nekatere možnosti za izboljšave ali nove zahteve in druge podrobne določbe, ki bi se lahko koristno pojasnile ali posodobile, da bi se v nekaterih primerih bolj približale obstoječi praksi.

V oceni učinka je ocenjenih več možnosti politike, da bi se opredelil stroškovno učinkovit sveženj ukrepov za reševanje navedenih problemov. Komisija je na podlagi te ocene predlagala več sprememb, pri čemer so glavne spremembe navedene v nadaljevanju.

Kar zadeva uskladitev Priloge I, preprosta sprememba sklicevanja ali pretvorba posameznih izrazov iz starega sistema razvrščanja v izraze iz Uredbe CLP ni izvedljiva, zlasti ker pri nevarnostih za zdravje nekdanje kategorije „strupenih“ in „zelo strupenih“ snovi pri razvrščanju nevarnosti ne ustrezajo novi opredelitvi „akutne strupenosti“ kategorij 1 do 3 iz Uredbe CLP, ki so dodatno razčlenjene na različne načine izpostavljenosti (pri zaužitju, v stiku s kožo, pri vdihavanju). Poleg tega bo razvrstitev ali ponovna razvrstitev snovi v skladu z Uredbo CLP sčasoma samodejno vplivala na področje uporabe zakonodaje Seveso. Komisija predlaga možnost, ki poleg tega, da ima zelo omejen učinek na področje uporabe, ki je značilen tudi za druge možnosti, ohranja visoko raven varstva ob upoštevanju najverjetnejših in najbolj upoštevanih načinov izpostavljenosti v primeru večjih nesreč. Da bi se odpravile težave, ki se bodo sčasoma pojavile zaradi uskladitve, kadar so v skladu z Direktivo vključene/izključene snovi, ki pomenijo/ne pomenijo nevarnosti večjih nesreč, se predlaga sprejetje svežnja popravnih mehanizmov za prilagoditev Priloge I z delegiranimi akti.

Kar zadeva obveščanje javnosti itd., se predlaga kvalitativno in kvantitativno izboljšanje informacij ter zagotavljanje, da se te informacije zbirajo, upravljajo, objavljajo, posodablajo in izmenjujejo na učinkovit in poenostavljen način. Na podlagi tega bo Direktiva bolj usklajena z Aarhuško konvencijo o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah, pri čemer se bodo posodobili njeni postopki za upoštevanje napredka v zvezi s sistemi upravljanja informacij, kot so internet in stalna prizadevanja za izboljšanje učinkovitosti sistemov, kot sta pobuda o skupnem okoljskem informacijskem sistemu (SEIS) in Direktiva INSPIRE (2007/2/ES).

Druge predlagane spremembe so razmeroma nepomembne tehnične prilagoditve veljavnih določb.

Obravnavane morebitne spremembe kot celota pomenijo manjšo prilagoditev Direktive in ne bi znatno vplivale na raven varstva ali stroške Direktive. Na splošno so stroški v zvezi s tem v primerjavi s skupnimi stroški Direktive nizki.

Ocena učinka je priložena temu predlogu.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

Povzetek predlaganih ukrepov

Cilj predloga je pregledati Direktivo, da bi se uskladila z Uredbo CLP ter da bi se pojasnile in izboljšale ali dodale nekatere določbe, da bi se zagotovilo boljše in doslednejše izvajanje in izvrševanje zakonodaje s ciljem doseganja visoke ravni varstva, pri čemer je treba, kjer je mogoče, poenostaviti zakonodajo in zmanjšati upravno obremenitev.

Pravna podlaga

Glavni cilj Direktive je varstvo okolja. Zato ta predlog temelji na členu 192(1) PDEU.

Načelo subsidiarnosti

Načelo subsidiarnosti se uporablja, če predlog ne spada v izključno pristojnost Unije.

Države članice ne morejo zadovoljivo doseči ciljev predloga, ker Direktiva Seveso II določa cilje za preprečevanje in nadzorovanje večjih nesreč v vsej Evropski uniji. To načelo je ohranjeno v sedanjem predlogu. Poleg tega ima lahko veliko večjih nesreč čezmejne učinke. Take nesreče se lahko zgodijo v vseh državah članicah, zato morajo te države sprejeti ukrepe za zmanjšanje nevarnosti za prebivalstvo in okolje v posameznih državah članicah.

Z ukrepanjem Skupnosti se bodo učinkoviteje dosegli cilji predloga, ker je treba preprečiti, da bi se v državah članicah zagotavljale zelo različne ravni varstva, zlasti ob upoštevanju mogočega izkrivljanja konkurence, ki bi ga lahko to povzročilo. V skladu s predlogom bodo natančne načine izvajanja, skladnosti in izvrševanja določili ustrezni organi.

Predlog je zato skladen z načelom subsidiarnosti.

Načelo sorazmernosti

Predlog je v skladu z načelom sorazmernosti zaradi razlogov, navedenih v nadaljevanju. Temelji na pristopu za določanje ciljev iz Direktive Seveso II, pri čemer se državam članicam zagotovi zadostna prilagodljivost, da določijo, na kakšen način je treba doseči določene cilje. Nove določbe ne presegajo potrebnih okvirov, pri čemer se ohrani sedanji sorazmeren pristop z ravnmi nadzora, ki temeljijo na količinah nevarnih snovi v organizacijah.

Izbira instrumenta

Predlagan instrument je direktiva. Ob upoštevanju dejstva, da veljavna zakonodaja določa cilje Skupnosti, vendar prepušča izbiro ukrepov za uskladitev državam članicam, je najboljši instrument direktiva. Glede na vrsto in obseg sprememb v primerjavi s sedanjo Direktivo pregled Direktive v obliki sprememb ali preoblikovanja Direktive ne bi bil primeren. Zato se predlaga nova direktiva.

4. POSLEDICE ZA PRORAČUN

Predlog ne vpliva na proračun Skupnosti.

5. DODATNE INFORMACIJE

Poenostavitev

Nekateri elementi predloga bi morali prispevati k zmanjšanju nepotrebne upravne obremenitve, zlasti s spodbujanjem usklajenih inšpekcijskih pregledov, večjega vključevanja v zahteve po informacijah in postopkovne zahteve na ravni držav članic ter s poenostavitvijo in racionalizacijo izvajanja zahtev glede poročanja s preходом na razširjen skupni informacijski sistem. S pojasnitvami veljavnih določb se bo izboljšala tudi razumljivost in povečala pravna varnost.

Razveljavitev veljavne zakonodaje

S sprejetjem predloga se razveljavi obstoječa Direktiva.

Korelacijska tabela

Države članice morajo predložiti Komisiji besedilo nacionalnih določb, s katerimi so prenesle Direktivo, ter korelacijsko tabelo med navedenimi določbami in to direktivo.

Evropski gospodarski prostor

Predlagani akt se nanaša na zadevo EGP, zato ga je treba razširiti na Evropski gospodarski prostor.

Podrobna obrazložitev predloga

V nadaljevanju so navedene informacije o posameznih členih. Določbe se ne razlikujejo bistveno od določb iz Direktive 96/82/ES, razen kadar je navedeno drugače.

Člen 1

Ta člen določa namen in cilje Direktive.

Člen 2

Člen 2 določa področje uporabe Direktive, ki se uporablja za organizacije, v katerih so prisotne nevarne snovi iz Priloge I, ki presegajo predpisane mejne vrednosti. Določbe člena 2 se ne razlikujejo bistveno od Direktive 96/82/ES. Vendar je vrstni red delov 1 in 2 Priloge I obrnjen, tako da so v delu 1 Priloge I navedene kategorije nevarnih snovi glede na njihovo splošno razvrstitev nevarnosti (v skladu z Uredbo CLP), v delu 2 pa so navedene imenovane nevarne snovi ali skupine snovi, ki jih je treba uvrstiti na poseben seznam ne glede na splošno razvrstitev nevarnosti.

Glavne spremembe v zvezi z vsebino Priloge so navedene v nadaljevanju.

Glavna sprememba je povezana z nevarnostmi za zdravje. Nekdanja kategorija „zelo strupenih“ snovi je bila uvrščena v kategorijo „akutna strupenost kategorije 1“ iz Uredbe CLP, kategorija „strupenih“ snovi pa v kategoriji „akutna strupenost kategorije 2“ (vsi načini izpostavljenosti) ter „akutna strupenost kategorije 3“ (načina izpostavljenosti v stiku s kožo in pri vdihavanju).

Več posebnih kategorij iz Uredbe CLP v zvezi s fizikalno nevarnostjo, ki pred tem niso obstajale, nadomešča splošnejše nekdanje kategorije nevarnosti oksidativnih, eksplozivnih in vnetljivih snovi. Te kategorije skupaj s kategorijami nevarnosti za okolje pomenijo zgolj pretvorbo izrazov in kar najbolj ohranjajo sedanje področje uporabe v zvezi s takimi nevarnostmi. Pri novi kategoriji vnetljivih aerosolov so bile mejne vrednosti prilagojene sorazmerno z mejnimi vrednostmi, ki se trenutno uporabljajo, na podlagi njihovih vnetljivih lastnosti in sestavin, pri čemer so bile skupini piroforne snovi zaradi zagotavljanja skladnosti dodane piroforne trdne snovi.

Nov del 2 Priloge I se skoraj nič ne razlikuje od nekdanjega dela 1. Edine spremembe so posodobitev sklicevanja na Uredbo CLP glede utekočinjenih vnetljivih plinov, vključitev anhidridnega amoniaka, borovega triflourida in vodikovega sulfida med imenovane snovi, ki so bile pred tem zajete v zadevne kategorije nevarnosti, da bi se ohranile njihove mejne vrednosti, vključitev težkega kurilnega olja med naftne derivate, pojasnila navedb v zvezi z amonijevim nitratom in posodobitev faktorjev toksične ekvivalence za dioksine.

Poleg tega so v tem členu navedene izjeme v zvezi z Direktivo, ki so bile pred tem navedene v členu 4 Direktive 96/82/ES. Te izjeme se ohranijo, pri čemer se sprejmejo naslednje spremembe:

- da bi se odpravili vsi dvomi, se izjema pri izvzetju za izkoriščanje rudnin v rudnikih in kamnolomih ali vrtinah spremni tako, da je vključeno podzemno skladiščenje plina;
- možnost, da snovi v Direktivi niso obravnavane kot nevarne, ker ne pomenijo nevarnosti večjih nesreč (glej člen 4).

Med drugim je izključeno področje iskanja in izkoriščanja rudnin na morju, vključno z ogljikovodiki. Kot je Komisija napovedala v svojem nedavnem sporočilu z naslovom „Soočanje z izzivom varnosti pri naftnih in plinskih dejavnostih na morju“ po nesreči na naftni ploščadi v Mehiškem zalivu, bo preučila, kateri je primeren način za okrepitev okoljske zakonodaje z določbami, ki jih je morda treba sprejeti za dopolnitev obstoječe okoljske zakonodaje v zvezi z omejevanjem onesnaževanja, inšpekcijskimi pregledi, preprečevanjem nesreč in upravljanjem posameznih naprav na morju, pri čemer se pri takih dejavnostih zagotavlja visoka raven varovanja okolja. Ustrezni zakonodajni predlogi bodo vključevali razširitev področja uporabe veljavne zakonodaje na naftne in plinske naprave na morju ali samostojno pobudo za tovrstne dejavnosti.

Člen 3

V tem členu so opredeljeni osnovni izrazi, ki se uporabljajo v Direktivi. V primerjavi z Direktivo 96/82/ES je treba izpostaviti naslednje spremembe:

- pojasnjeni sta opredelitvi izrazov „organizacija“ in „upravljavalec“, pri čemer je opredelitev izraza „upravljavalec“ zdaj bolj usklajena z opredelitvijo iz Direktive o industrijskih emisijah;
- sklicevanje na „navzočnost nevarnih snovi“ iz člena 2 Direktive 96/82/ES se prenese v ta člen;
- dodane so opredelitve različnih vrst organizacij, ki spadajo na področje uporabe Direktive, in opredelitev „inšpekcijskih pregledov“; vključeni sta tudi opredelitvi izrazov „javnost“ in „zadevna javnost“ v skladu z zakonodajo EU o izvajanju Aarhuške konvencije;
- pojasnjeno je tudi, da izraz „obrat“ vključuje podvodne obrate.

Člen 4

Ta nov člen določa popravne mehanizme za ustrezno prilagoditev Priloge I z delegiranimi akti. To je potrebno zlasti zaradi odprave neželenih učinkov uskladitve Priloge I z Uredbo CLP in poznejšimi prilagoditvami te uredbe, na podlagi česar bi se lahko snovi in morda tudi zmesi samodejno vključile v Direktivo ali izključile iz nje, ne glede na to, ali pomenijo nevarnost večje nesreče. Ti mehanizmi bi imeli obliko odstopanja za snovi v celotni EU in odstopanj za posamezne organizacije na ravni držav članic na podlagi usklajenih meril za snovi/zmesi, ki so zajete, vendar jih je treba izključiti, in zaščitno določbo, ki bi omogočala vključitev nezajetih nevarnosti. Merila za odstopanja bi temeljila na merilih iz Odločbe Komisije 98/433/ES in bi se določila z delegiranimi akti do 30. junija 2013.

Člen 5

V tem členu so ponovno navedene sedanje zahteve iz člena 5 Direktive 96/82/ES, ki določajo splošne obveznosti za upravljavce.

Člen 6

Ta člen razširja obveznosti obveščanja v zvezi s priligasitvami iz člena 6 Direktive 96/82/ES na informacije o sosednjih organizacijah itd., ne glede na to ali so zajete v Direktivo ali ne, pri čemer so te informacije potrebne v skladu s členom 8 o verižnih učinkih. Poleg tega bodo morali upravljavci posodabljam svoje priligasitve vsaj na vsakih pet let. Na podlagi navedenega bodo lahko pristojni organi učinkoviteje izvajali Direktivo.

Člen 7

Člen 7 Direktive 96/82/ES se spremeni zaradi pojasnitve, da morajo vse organizacije sprejeti politiko preprečevanja večjih nesreč, ki je sorazmerna z nevarnostmi. Področje uporabe politike preprečevanja večjih nesreč in njena povezava s sistemi upravljanja varnosti v skladu s členom 9 in Prilogo III sta prav tako pojasnjeni, ker se črta sklicevanje na te sisteme.

Uvedene so nove določbe, v skladu s katerimi mora biti politika preprečevanja večjih nesreč na voljo v pisni obliki in jo je treba predložiti pristojnemu organu ter se mora posodabljam vsaj vsakih pet let, kar je v skladu s predlagano pogostostjo posodobitev priligasitev v skladu s členom 6.

Člen 8

V tem členu so obravnavani tako imenovani verižni učinki. Ohrani se obveznost, da pristojni organi določijo organizacije, ki stojijo tako blizu skupaj, da bi bile posledice večjih nesreč večje. Vendar se pojasni, da določbe veljajo za organizacije nižje in višje stopnje in da je ključni cilj zagotoviti, da upravljavci izmenjujejo informacije s sosednjimi organizacijami, vključno s tistimi, ki ne spadajo na področje uporabe Direktive.

Člen 9

Ta člen ohranja temeljno zahtevo iz člena 9 Direktive 96/82/ES, da morajo organizacije višje stopnje pripraviti varnostno poročilo. Glavna sprememba je pojasnitev povezave s politiko preprečevanja večjih nesreč in sistemi upravljanja varnosti, zlasti v zvezi z obveznostmi organizacij nižje stopnje glede teh sistemov. Izpostavljena je tudi potreba po sorazmernem pristopu.

Vsebina varnostnega poročila je podrobno opredeljena v Prilogi II in se ne bo bistveno spremenila (glej spodaj). Izpostavljeno je tudi, da mora biti v poročilu dokazano, da so se upoštevali mogoči predvideni poteki večjih nesreč.

Kar zadeva sistem upravljanja varnosti, so spremembe uvedene v Prilogo III (glej spodaj), da bi se odpravilo sklicevanje na politiko preprečevanja večjih nesreč, ki jo morajo sprejeti organizacije nižje stopnje. Hkrati je izpostavljeno, da mora biti sistem upravljanja varnosti, zlasti pri organizacijah nižje stopnje, sorazmeren z nevarnostmi in tveganji, če tako zahteva država članica.

Določbe o rednem posodabljanju varnostnega poročila se ohranijo, doda pa se izrecna zahteva, da je treba posodobljena poročila takoj predložiti pristojnim organom.

Člen 10

V skladu s tem členom morajo upravljavci ob večjih spremembah znotraj organizacije posodobiti svoje sisteme upravljanja in postopke ter zlasti politiko preprečevanja večjih nesreč in varnostno poročilo. Uvedejo se manjše spremembe v skladu s spremembami povezanih določb.

Člen 11

Člen 11 ohranja zahteve v zvezi z načrtovanjem ukrepov ob nesrečah za organizacije višje stopnje iz člena 11 Direktive 96/82/ES, pri čemer se sprejmeta dve manjši spremembi: zahteva, da je javno posvetovanje o načrtih ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah v skladu z načeli zadevnih določb Direktive 2003/35/ES o izvajanju Aarhuške konvencije, ter pojasnitev ločitve odgovornosti med upravljavci in pristojnimi organi v zvezi s pregledom, preskusom in posodobitvijo načrtov ukrepov v organizaciji in zunaj organizacije ob nesrečah. Poleg tega je zaradi preprečevanja večjih zamud pri pripravi načrtov, ki so bistveni za zagotavljanje ustrezne pripravljenosti in odziva ob nesrečah, uvedena nova obveznost za pristojne organe, ki morajo v 12 mesecih od prejetja potrebnih informacij od upravljavca pripraviti načrt ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah.

Priloga IV podrobno opredeljuje informacije, ki morajo biti vključene v načrte, poleg tega pa vključuje zahteve iz ustrezne priloge k Direktivi 96/82/ES, skupaj z nekaterimi spremembami (glej spodaj).

Člen 12

Ta člen vsebuje določbe o načrtovanju rabe prostora. Ne razlikuje se bistveno od Direktive 96/82/ES, razen manjših sprememb, kot so pojasnitev, da je cilj tega člena varstvo okolja in zdravja ljudi ter da se uporablja za vse organizacije, zagotavljanje

drugih ukrepov, ne le varnostne razdalje (kar morda ni ustrezno), za varstvo posebej občutljivih območij ali območij posebnega pomena, zagotavljanje, kjer je to mogoče, združevanja postopkov za načrtovanje rabe prostora s postopki iz Direktive o presoji vplivov na okolje in podobno zakonodajo ter zagotavljanje možnosti, da pristojni organi zahtevajo od organizacij nižje stopnje, da predložijo ustrezne podatke v zvezi s tveganji za namene načrtovanja rabe prostora. Na podlagi teh sprememb bo besedilo bolj usklajeno s cilji in se bo bolj približalo obstoječi praksi.

Člen 13

Ta člen ohranja sedanje zahteve o dejavnem zagotavljanju, da so informacije na voljo osebam, ki bi jih lahko prizadela večja nesreča, in da morajo biti te informacije vedno na voljo. Ne določa, kdo mora zagotoviti takšne informacije. Glavni spremembi sta razširitev obsega informacij, da bi se vključile osnovne informacije o vseh organizacijah (ime, naslov in dejavnosti), ki se predložijo Komisiji v skladu s členom 19 sedanje direktive, vendar niso dostopne javnosti, pri organizacijah višje stopnje pa povzetek predvidenih potekov večjih nesreč in ključne informacije iz načrta ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah, ter zagotavljanje, da so te informacije vedno na voljo javnosti prek spleta in posredovane osrednji zbirki podatkov na ravni Unije iz člena 20, pri čemer se ne posega v druge oblike sporočanja.

Kadar je potrebno in primerno, se zagotovi zaupnost informacij v skladu s členom 21.

Te spremembe bodo omogočile lažji dostop javnosti do zadevnih informacij in njihovo boljšo obveščenost ob nesrečah. Poleg tega bodo pristojni organi lažje spremljali, ali so informacije na voljo in posodobljene.

Člen 14

To je nov člen, ki temelji na zahtevah iz člena 13(5) sedanje Direktive, v skladu s katerim lahko javnost izrazi svoje mnenje v nekaterih primerih, ki so povezani z načrtovanjem rabe prostora, spremembami obstoječih organizacij, načrti ukrepov zunaj organizacij ob nesrečah itd., ter ki razširja te zahteve. Določbe temeljijo večinoma na Direktivi 2003/35/ES, pri čemer je njihov cilj, da bi bila Direktiva Seveso II bolj usklajena z ustreznimi določbami iz Aarhuške konvencije.

Člena 15 in 16

Ta dva člena sta povezana z zahtevo, da morajo upravljavci in pristojni organi poročati o večjih nesrečah. Glavna sprememba je povezana z določitvijo 12-mesečnega roka za predložitev poročil, da se preprečijo daljše zamude pri poročanju držav članic o nesrečah. To bo skupaj s spremembo količinskega praga iz Priloge VI, ki določa merila za nesreče, o katerih je treba poročati (glej spodaj), prispevalo k preprečevanju nesreč v prihodnosti z omogočanjem zgodnjega poročanja in analize nesreč ter skorajšnjih nesreč, v katere so vključene velike količine nevarnih snovi, da se lahko izmenjajo informacije in pridobljena spoznanja.

Členi 17, 18, 19 in 27

Ti členi ohranjajo in nadgrajujejo obstoječe določbe o vlogi in odgovornosti pristojnih organov s ciljem zagotavljanja učinkovitejšega izvajanja in izvrševanja.

V člen 17 se uvede zahteva, da države članice z več kot enim pristojnim organom imenujejo en pristojni organ, ki prevzame vodilno vlogo pri usklajevanju dejavnosti. Poleg tega ta člen določa ureditve za sodelovanje med pristojnimi organi in Komisijo pri dejavnostih v podporo izvajanju, kot so priprava smernic, izmenjava najboljših praks in upoštevanje prigrasitev v skladu s členom 4, pri čemer sodelujejo obstoječi odbor pristojnih organov (ti. forum) in z njim povezane tehnične delovne skupine.

S členom 19 se bodo okrepile obstoječe zahteve v zvezi z inšpekcijskimi pregledi. Nove določbe večinoma temeljijo na Priporočilu 2001/331/ES o določitvi najmanjših meril za okoljske inšpekcijske preglede v državah članicah in Direktivi o industrijskih emisijah. Izpostavljena sta pomen dajanja na voljo dovolj sredstev za inšpekcijske preglede in potreba po spodbujanju izmenjave informacij, na primer na ravni Unije na podlagi sedanjega programa vzajemnih skupnih obiskov za inšpekcijske preglede.

Člena 18 in 27 (ki je nov) določata ukrepe, ki jih je treba sprejeti ob neskladnosti, vključno s prepovedmi obratovanja in drugimi kaznimi.

Člen 20

Ta člen je povezan z razpoložljivostjo informacij o organizacijah in večjih nesrečah, ki jih hrani Komisija. Glavna sprememba je izboljšanje in okrepitev določb sedanje Direktive z razširitvijo sedanje zbirke podatkov SPIRS (Seveso Plants Information Retrieval System – Sistem za pridobivanje informacij iz obratov Seveso), da bi bilo vključeno obveščanje javnosti iz člena 13 in Priloge V ter da bi bila zbirka podatkov na voljo javnosti. Dostop bi se lahko zagotovil s povezavami do dokumentov, ki so neposredno naloženi v sistem, ali s povezavami do spletnih strani držav članic in/ali upravljavcev. Taka izmenjava informacij bi prispevala k zagotavljanju, da ima javnost na voljo potrebne informacije, pri čemer bi omogočila upraviteljem in pristojnim organom, da pridobijo nova spoznanja o najboljših praksah drugih.

Poleg tega bi se zbirka podatkov uporabila tudi za poročanje o izvajanju v državah članicah, s čimer bi se poenostavila in uskladila sedanja ureditev.

Člen 21

Ta člen določa nova pravila o zaupnosti, ki temeljijo na Direktivi 2003/4/ES o izvajanju določb Aarhuške konvencije v zvezi z javnim dostopom do informacij o okolju, ki dajejo večji pomen odprtosti in preglednosti, medtem ko zagotavljajo nerazkrivanje informacij v ustrezno utemeljenih primerih, v katerih se zahteva zaupnost, na primer zaradi varnostnih razlogov.

Člen 22

Ta člen je nov in pomeni večjo uskladitev Direktive z Aarhuško konvencijo, ker določa, da morajo države članice zagotoviti, da ima zadevna javnost, vključno z zainteresiranimi okoljskimi nevladnimi organizacijami, dostop do upravnega ali sodnega revizijskega postopka za izpodbijanje dejanj in opustitve, ki bi lahko pomenili kršitev njihovih pravic v zvezi z dostopom do informacij v skladu s členoma 13 in 21(1) ali posvetovanjem in sodelovanjem pri odločanju v zvezi z zadevami iz člena 14.

Členi 23 do 26

Člen 23 določa, da se bodo priloge I do VII prilagajale tehničnemu napredku na podlagi delegiranih aktov (ki se bodo uporabili tudi za določitev meril za odstopanje v skladu s členom 4(4) in odobritve odstopanj za snovi iz dela 3 Priloge I). Drugi členi so standardne določbe v zvezi z izvajanjem takšnih izvedbenih pooblastil ter postopki za preklic in nasprotovanja.

Členi 28 do 31

Ti členi so povezani s prenosom v države članice, začetkom veljavnosti nove direktive in razveljavitvijo Direktive 96/82/ES. Datum, na katerega države članice začnejo uporabljati Direktivo, tj. 1. junij 2015, je tudi datum, ko bo postala Uredba CLP dokončna.

Druge priloge

Priloga II vsebuje zadeve, ki jih je treba obravnavati v varnostnem poročilu iz člena 9. Vsebina drugih delov priloge se ne razlikuje bistveno od vsebine Priloge II k Direktivi 96/82/ES. Glavne spremembe vključujejo dodatne zahteve v zvezi z informacijami o sosednjih organizacijah, zlasti ob upoštevanju mogočih verižnih učinkov ter drugih zunanjih tveganj in nevarnosti, kot so okoljska tveganja in nevarnosti (točka C dela 1 in točka A dela 4), informacijami o pridobljenih novih spoznanjih ob prejšnjih nesrečah (točka C; del 4) in informacijami o opremi za omejevanje posledic večjih nesreč (točka A, del 5).

Priloga III je povezana z informacijami o sistemih upravljanja in organizacijskih dejavnostih, ki morajo biti zajeti v varnostnem poročilu. Glavne spremembe so odprava sklicevanja na politiko preprečevanja večjih nesreč, s čimer bi se pojasnilo, da mora biti sistem upravljanja varnosti sorazmeren in da je treba upoštevati mednarodno priznane sisteme, kot sta ISO in OSHAS, poleg tega pa bi se vključilo sklicevanje na varnostno kulturo. Druga sprememba vključuje sklicevanje na morebitno uporabo kazalnikov varnostne lastnosti, ki so lahko učinkovito orodje za izboljšanje varnosti in pomoč pri spremljanju, ocenjevanju in izvajanju, ter na potrebne spremembe, ki jih je treba sprejeti po reviziji in pregledu sistemov upravljanja varnosti.

Priloga IV določa informacije, ki jih je treba vključiti v načrte ukrepov v organizaciji in ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah iz člena 11. Njena vsebina je enaka vsebini iz Priloge IV k Direktivi 96/82/ES, razen tega, da je razširjen obseg načrtov ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah, da bi se pojasnila sklicevanja na potrebo po obravnavi morebitnih verižnih učinkov in blažilne ukrepe zunaj organizacije za obravnavo predvidenih potekov večjih nesreč, ki vplivajo na okolje.

V Prilogi V so navedene informacije, ki jih je treba sporočiti javnosti v skladu s členom 13. Glavne spremembe seznama zahtev so v delu 1, pri čemer je za vse organizacije vključeno naslednje: podrobni podatki o nevarnostih večjih nesreč, kot je določeno v skladu s politiko preprečevanja večjih nesreč ali varnostnim poročilom (točka 5), izvedeni inšpekcijski pregledi (točka 6) in podatki o tem, kje je na voljo več informacij (točka 7); v delu 2 so v zvezi z organizacijami višje stopnje vključeni glavni predvideni poteki večjih nesreč (točka 1), ustrezne informacije iz načrta

ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah (točka 5) in, kadar je to ustrezno, čezmejni učinki (točka 6).

Priloga VI se ne razlikuje bistveno od tiste iz sedanje Direktive in navaja merila za poročanje o nesrečah. Edina sprememba je, da je v sistem poročanja vključenih več nesreč, ker se je količinski prag iz oddelka 1.1 zmanjšal na 1 % praga za organizacije višje stopnje.

V Prilogi VII so navedena merila za odobritev odstopanj v skladu s členom 4. V skladu s členom 4(4) se ta merila sprejmejo z delegiranimi akti do 30. junija 2013.

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije¹,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij³,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva Sveta 96/82/ES z dne 9. decembra 2006 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi⁴, določa pravila za preprečevanje večjih nesreč, ki so lahko posledica nekaterih industrijskih dejavnosti, ter omejuje njihove posledice za zdravje ljudi in okolje.
- (2) Večje nesreče imajo pogosto resne posledice, kar se je na primer pokazalo pri nesrečah v Sevesu, Bhopalu, Schweizerhallu, Enschedu, Toulousu in Buncefieldu. Poleg tega imajo lahko te nesreče tudi čezmejne učinke. To poudarja potrebo po tem, da se sprejmejo ustrezni previdnostni ukrepi za zagotavljanje visoke ravni varstva v vsej Uniji za državljane, skupnosti in okolje.
- (3) Direktiva 96/82/ES je bila ključna za zmanjšanje verjetnosti in posledic takih nesreč, s čimer se zagotavlja boljša raven varstva v vsej Uniji. Pregled Direktive je potrdil, da na splošno obstoječe določbe ustrezajo svojemu namenu in da niso potrebne nobene večje spremembe. Vendar je treba sistem, ki je bil uveden z Direktivo 96/82/ES, prilagoditi spremembam sistema Unije za razvrščanje nevarnih snovi, na katerega se sklicuje. Poleg tega je treba pojasniti in posodobiti več drugih določb.

¹ UL C [...], [...], str. [...].

² UL C [...], [...], str. [...].

³ UL C [...], [...], str. [...].

⁴ UL L 10, 14.1.1997, str. 13.

- (4) Zato je primerno nadomestiti Direktivo 96/82/ES, da se z večjo uspešnostjo in učinkovitostjo določb zagotovita ohranitev in dodatno izboljšanje obstoječih ravni varstva, in da se, kjer je mogoče, zmanjša nepotrebna upravna obremenitev s poenostavitvijo ali uskladitvijo določb brez ogrožanja varnosti. Hkrati morajo biti nove določbe jasne, skladne in lahko razumljive, da bi prispevale k izboljšanju izvajanja in izvršljivosti.
- (5) Konvencija o čezmejnih učinkih industrijskih nesreč Gospodarske komisije OZN za Evropo, ki je bila odobrena v imenu Unije s Sklepom Sveta 98/685/ES z dne 23. marca 1998 o sklenitvi konvencije o čezmejnih učinkih industrijskih nesreč⁵, določa ukrepe v zvezi s preprečevanjem industrijskih nesreč, ki imajo lahko čezmejne učinke, pripravljenostjo in odzivom nanje, ter predvideva mednarodno sodelovanje na tem področju. Na podlagi Direktive 96/82/EC je Konvencija vključena v zakonodajo Unije.
- (6) Večje nesreče imajo lahko čezmejne posledice, pri čemer ekološke in gospodarske stroške nesreče poleg zadevne organizacije krije tudi zadevna država članica. Zato je treba sprejeti ukrepe za zagotavljanje visoke ravni varstva v vsej Uniji.
- (7) Določbe te direktive se morajo uporabljati brez poseganja v določbe Unije o zdravju in varnosti pri delu.
- (8) Določene industrijske dejavnosti je treba zaradi njihovih posebnih značilnosti izključiti s področja uporabe te direktive. Te dejavnosti ureja druga zakonodaja na ravni Unije ali nacionalni ravni, ki zagotavlja enako raven varnosti. Vendar mora Komisija še naprej zagotavljati, da v obstoječem regulativnem okviru ni večjih pomanjkljivosti, zlasti v zvezi z novimi in nastajajočimi tveganji zaradi drugih dejavnosti, ter po potrebi sprejeti ustrezne ukrepe.
- (9) V Prilogi I k Direktivi 96/82/EC so navedene nevarne snovi, ki spadajo na njeno področje uporabe, med drugim s sklicevanjem na nekatere določbe iz Direktive Sveta 67/548/EGS z dne 27. junija 1967 o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi⁶ in Direktive 1999/45/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 1999 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih pripravkov⁷. Ti dve direktivi je nadomestila Uredba (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi⁸, na podlagi katere se v Uniji izvaja globalno usklajeni sistem za razvrščanje in označevanje kemikalij (GHS), ki je bil sprejet na mednarodni ravni v okviru Združenih narodov. Navedena uredba uvaja nove razrede in kategorije nevarnosti, ki le delno ustrezajo razredom in kategorijam iz prejšnjih ureditev. Zato je treba spremeniti Prilogo I k Direktivi 96/82/ES, da bo usklajena s to uredbo, hkrati pa je treba ohraniti obstoječe ravni varstva iz te direktive.
- (10) Potrebna je prilagodljivost, da se bo lahko Priloga I spremenila tako, da se bodo odpravili neželeni učinki uskladitve z Uredbo (ES) št. 1272/2008 in poznejših

⁵ UL L 326, 3.12.1998, str. 1.

⁶ UL 196, 16.8.1967, str. 1.

⁷ UL L 200, 30.7.1999, str. 1.

⁸ UL L 353, 31.12.2008, str. 1.

prilagoditev tej uredbi, ki vplivajo na razvrščanje nevarnih snovi. Na podlagi usklajenih meril, ki jih je treba razviti, se lahko odobrijo odstopanja, kadar snovi ne pomenijo nevarnosti večjih nesreč, ne glede na njihovo razvrstitev nevarnosti. Prav tako je treba vzpostaviti ustrezen popravni mehanizem za obravnavo snovi, ki jih je treba izključiti s področja uporabe te direktive, ker pomenijo morebitno nevarnost večjih nesreč.

- (11) Splošna obveznost upravljavcev mora biti, da sprejmejo vse potrebne ukrepe za preprečevanje večjih nesreč in zmanjšanje njihovih posledic. Kadar količina snovi v organizaciji presega določene količine, mora upravljavec zagotoviti pristojnemu organu dovolj informacij, da lahko ugotovi, za katero organizacijo gre ter katere so nevarne snovi in morebitne nevarnosti. Poleg tega mora upravljavec pripraviti in predložiti pristojnemu organu politiko preprečevanja večjih nesreč, ki določa splošne pristope in ukrepe upravljavca, vključno z ustreznimi sistemi upravljanja varnosti za obvladovanje večjih nesreč.
- (12) Da bi zmanjšali tveganje verižnih učinkov, kadar so organizacije razporejene na takšen način ali tako blizu skupaj, da se povečata verjetnost in možnost nastanka večjih nesreč ali negativne posledice, morajo upravljavci sodelovati pri izmenjavi ustreznih informacij in pri obveščanju javnosti, vključno s sosednjimi organizacijami, na katere bi lahko vplivala taka nesreča.
- (13) Za prikaz, da je bilo storjeno vse potrebno za preprečitev večjih nesreč, mora upravljavec organizacij, v katerih so nevarne snovi prisotne v znatnih količinah, za pripravo načrtov ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih in ukrepov za odzivanje, priskrbeti pristojnemu organu informacije v obliki varnostnega poročila, ki vsebuje podrobnosti o organizaciji, prisotnih nevarnih snoveh, obratu ali prostorih za skladiščenje, predvidenih potekih večjih nesreč in analizi tveganj, preprečevalnih in intervencijskih ukrepov ter sistemih upravljanja, ki so na voljo, da bi se preprečilo in zmanjšalo tveganje večjih nesreč in omogočilo izvajanje potrebnih ukrepov za omejitev njihovih posledic.
- (14) Zaradi zagotavljanja varstva pred nesrečami v organizacijah, v katerih so nevarne snovi prisotne v znatnih količinah, je treba izdelati načrte ukrepov v organizaciji in zunaj nje ob nesrečah ter vzpostaviti sisteme, ki bodo zagotavljali preverjanje in po potrebi spreminjanje teh načrtov ter njihovo izvajanje ob večji nesreči ali ko obstaja verjetnost zanjo. Z zaposlenimi v organizaciji se je treba posvetovati o načrtu ukrepov v organizaciji ob nesrečah, poleg tega pa je potrebno javno posvetovanje o načrtu ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah.
- (15) Za zagotovitev boljšega varstva bivalnih območij, območij za pretežno javno uporabo in okolja, vključno z območji posebnega pomena za ohranjanje narave ali posebej občutljivih območij, je treba pri rabi prostora in/ali pri drugih ustreznih politikah držav članic dolgoročno upoštevati potrebo po ohranjanju primerne razdalje med takšnimi območji in organizacijami, ki pomenijo navedene nevarnosti, ter v primeru obstoječih organizacij upoštevati dodatne tehnične ukrepe, da se ne povečajo tveganja za ljudi. Pri sprejemanju takih odločitev je treba upoštevati dovolj informacij o tveganjih in tehničnih nasvetih o teh tveganjih. Za zmanjšanje upravne obremenitve je treba, kadar je to mogoče, postopke združiti s postopki v skladu z zakonodajo Unije.

- (16) Za spodbujanje dostopa do informacij o okolju v skladu z Aarhuško konvencijo o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah, ki je bila v imenu Unije odobrena s Sklepom Sveta 2005/370/ES z dne 17. februarja 2005 o sklenitvi Konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah, v imenu Evropske skupnosti⁹, je treba izboljšati raven in kakovost informacij za javnost. Zlasti morajo imeti osebe, za katere obstaja verjetnost, da jih bo prizadela večja nesreča, dovolj informacij o tem, kako naj pravilno ukrepajo v takšnem primeru. Poleg dejavnega zagotavljanja informacij, pri čemer javnosti ni treba predložiti zahtevka in niso izključene druge oblike razširjanja informacij, morajo biti te informacije stalno na voljo in se posodabljati na internetu. Hkrati morajo biti na voljo ustrezni zaščitni ukrepi, da se med drugim odpravijo pomisleki, povezani z varnostjo.
- (17) Način upravljanja informacij mora biti v skladu s pobudo za skupni okoljski informacijski sistem (SEIS), ki je bila uvedena s Sporočilom Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z naslovom „Za skupni okoljski informacijski sistem (SEIS)“¹⁰. Biti mora tudi v skladu z Direktivo 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2007 o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE)¹¹ in njenimi izvedbenimi pravili, katere cilj je omogočanje izmenjave okoljskih prostorskih informacij med organizacijami javnega sektorja ter spodbujanje javnega dostopa do prostorskih informacij v Uniji. Informacije se morajo hraniti v javno dostopni zbirki podatkov na ravni Unije, s čimer se bo omogočilo tudi spremljanje in poročanje o izvajanju.
- (18) V skladu z Aarhuško konvencijo je potrebno učinkovito sodelovanje javnosti pri sprejemanju odločitev, da se javnosti omogoči izražanje mnenj in pomislekov, ki lahko zadevajo te odločitve, ter da se nosilec odločitev teh mnenj in pomislekov zaveda, s čimer se povečata odgovornost in preglednost procesa odločanja ter prispeva k ozaveščanju javnosti o okoljskih vprašanjih in njeni podpori sprejetim odločitvam. Predstavniki zadevne javnosti morajo imeti dostop do sodišč, da bi prispevali k varovanju pravice do življenja v okolju, ki je primerno za osebno zdravje in dobro počutje ljudi.
- (19) Upravljavec mora za zagotovitev ustreznega odziva ob večji nesreči takoj obvestiti pristojne organe in jim sporočiti potrebne podatke, da lahko ocenijo vpliv take nesreče.
- (20) Države članice morajo za zagotovitev izmenjave informacij in preprečitev podobnih nesreč v prihodnosti posredovati Komisiji informacije v zvezi z večjimi nesrečami, ki se zgodijo na njihovem ozemlju, da lahko Komisija analizira nevarnosti, ki so povezane z njimi, ter upravlja sistem za razpošiljanje informacij, zlasti informacij o večjih nesrečah in pridobljenih spoznanjih v zvezi z njimi. Ta izmenjava informacij mora vključevati tudi „skorajšnje nesreče“, za katere države članice menijo, da so s tehničnega vidika zanimive za preprečevanje večjih nesreč in za omejitev njihovih posledic.

⁹ UL L 124, 17.5.2005, str. 1.

¹⁰ COM(2008) 46 konč.

¹¹ UL L 107, 25.4.2007, str. 1.

- (21) Države članice morajo imenovati pristojne organe, ki so odgovorni za zagotavljanje, da upravljavci izpolnjujejo obveznosti. Kadar je to potrebno, mora en organ prevzeti pobudo pri usklajevanju različnih vključenih organov ali drugih subjektov. Pristojni organi in Komisija morajo sodelovati pri dejavnostih v podporo izvajanju, kot sta razvoj ustreznih smernic in izmenjava najboljših praks. Da bi se izognili nepotrebni upravni obremenitvi, je treba po potrebi ustrezne obveznosti obveščanja združiti z obveznostmi obveščanja v skladu z drugo zadevno zakonodajo Unije.
- (22) Države članice morajo zagotoviti, da pristojni organi sprejmejo potrebne ukrepe v primeru neskladnosti s to direktivo. Za zagotavljanje učinkovitega izvajanja in izvrševanja je treba vzpostaviti sistem inšpekcijskih pregledov, vključno s programom rednih inšpekcijskih pregledov v rednih časovnih presledkih ter izrednih inšpekcijskih pregledov. Inšpekcijski pregledi se po potrebi uskladijo z inšpekcijskimi pregledi v skladu z drugo zakonodajo Unije. Pomembno je, da je na voljo dovolj usposobljenih inšpektorjev. Pristojni organi morajo zagotoviti ustrezno podporo z orodji in mehanizmi za izmenjavo izkušenj ter okrepitev znanja, tudi na ravni Unije.
- (23) Komisija mora biti pristojna za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 290 Pogodbe v zvezi s sprejemanjem meril za odstopanja in spremembe prilog k tej direktivi.
- (24) Države članice morajo določiti pravila o kaznih za kršitve nacionalnih določb, sprejetih v skladu s to direktivo, in zagotoviti njihovo izvajanje. Kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (25) Ker države članice ne morejo zadovoljivo doseči cilja Direktive, tj. zagotavljanja visoke ravni varovanja zdravja ljudi in okolja, ter ker se ta cilj lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Vsebina

Ta direktiva določa pravila za preprečevanje večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi, ter omejevanje njihovih posledic za zdravje ljudi in okolje, da se na skladen in učinkovit način zagotovijo višje ravni varstva v vsej Uniji.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za organizacije, v katerih so prisotne nevarne snovi v količinah, ki so enake ali večje od količin, navedenih v delih 1 in 2 Priloge I.
2. Ta direktiva se ne uporablja za:

- (a) vojaške organizacije, obrate ali skladiščne prostore;
- (b) nevarnosti, ki nastanejo zaradi ionizirajočih sevanj;
- (c) prevoz nevarnih snovi ter vmesno začasno skladiščenje pri cestnem in železniškem prevozu, v notranjem vodnem prometu, pri prevozu po morju ali po zraku zunaj organizacij, ki so zajete v tej direktivi, vključno z nakladanjem in razkladanjem ter prenosom od enega do drugega prevoznega sredstva v pristaniščih, na grajenih nabrežjih ali ranžirnih postajah;
- (d) prenos nevarnih snovi po cevovodih, vključno s črpalnimi postajami, zunaj organizacij, ki so zajete v tej direktivi;
- (e) izkoriščanje (iskanje, pridobivanje in predelava) rudnin v rudnikih, kamnolomih ali s pomočjo vrtin, z izjemo podzemnega skladiščenja plina v naravnih plasteh in opuščenih rudnikih ter kemijskih in toplotnih postopkov obdelave ter skladiščenja, povezanega s temi postopki, ki vključujejo nevarne snovi, kot so opredeljene v Prilogi I;
- (f) iskanje in izkoriščanje rudnin na morju, vključno z ogljikovodiki;
- (g) odlagališča odpadkov, vključno s podzemnim skladiščenjem odpadkov, z izjemo delujočih naprav za odlaganje jalovine, vključno z bazeni ali nasipi z jalovino, ki vsebujejo nevarne snovi, kot so opredeljene v Prilogi I, zlasti kadar se uporabljajo v povezavi s kemijsko in toplotno obdelavo rudnin;
- (h) snovi, navedene v delu 3 Priloge I.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „organizacija“ pomeni celotno območje, ki je pod nadzorom upravljavca in v katerem so prisotne nevarne snovi, ki spadajo na področje uporabe te direktive, v enem ali več obratih, vključno s skupno ali z njimi povezano infrastrukturo ali dejavnostmi;
2. „organizacija nižje stopnje“ pomeni organizacijo, v kateri so prisotne nevarne snovi v količinah, ki so enake ali večje od količin, navedenih v stolpcu 2 dela 1 Priloge I in stolpcu 2 dela 2 Priloge I, vendar manjše od količin, navedenih v stolpcu 3 dela 1 Priloge I in stolpcu 3 dela 2 Priloge I;
3. „organizacija višje stopnje“ pomeni organizacijo, v kateri so prisotne nevarne snovi v količinah, ki so enake ali večje od količin, navedenih v stolpcu 3 dela 1 Priloge I in stolpcu 3 dela 2 Priloge I;
4. „nova organizacija“ pomeni organizacijo, ki je zgrajena na novo ali še ni začela obratovati;

5. „obstoječa organizacija“ pomeni organizacijo, ki je spadala na področje uporabe Direktive 96/82/ES;
6. „naknadna organizacija“ pomeni organizacijo, ki je obratovala pred začetkom veljavnosti te direktive, vendar pred tem ni bila zajeta z Direktivo 96/82/ES in je bila pozneje zajeta v področje uporabe te direktive;
7. „obrat“ pomeni tehnično enoto znotraj organizacije, v kateri se nevarne snovi proizvajajo, uporabljajo, skladiščijo, vključno s podzemnim skladiščenjem, ali se z njimi ravna, pri čemer izraz vključuje vso opremo, konstrukcije, cevovode, stroje, orodje, lastne priključke na železniške tire, doke, razkladalna nabrežja za potrebe obrata, pomole, skladišča ali podobne konstrukcije, plavajoče ali drugačne, potrebne za obratovanje obrata;
8. „upravljavec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki upravlja ali nadzoruje organizacijo ali obrat ali ki ji je bila, če je to določeno v nacionalni zakonodaji, dodeljena odločilna gospodarska pristojnost za tehnično obratovanje organizacije ali obrata;
9. „nevarna snov“ pomeni snov ali zmes, navedeno v delu 1 ali delu 2 Priloge 1, ki je prisotna kot surovina, proizvod, stranski proizvod, ostanek ali vmesni proizvod, vključno s snovmi, za katere je smiselno predvidevati, da lahko nastanejo ob nesreči;
10. „zmes“ pomeni zmes ali raztopino, sestavljeno iz dveh ali več snovi;
11. „prisotnost nevarnih snovi“ pomeni dejansko ali pričakovano prisotnost nevarnih snovi v organizaciji ali prisotnost nevarnih snovi, ki bi lahko nastale med izgubo nadzora med industrijskim kemičnim postopkom, v količinah, ki so enake mejnim vrednostim iz delov 1 in 2 Priloge I ali večje od teh mejnih vrednosti;
12. „večja nesreča“ pomeni dogodek, kot je nastanek večje emisije, požara ali eksplozije, ki je posledica nenadzorovanih dogodkov pri obratovanju organizacije, zajete v tej direktivi, in ki lahko takoj ali z zakasnitvijo znotraj ali zunaj organizacije povzroči hudo nevarnost za zdravje ljudi, lastnino ali okolje ter vključuje eno ali več nevarnih snovi;
13. „nevarnost“ pomeni lastnost nevarne snovi ali fizično stanje, ki lahko škoduje zdravju ljudi ali okolju;
14. „tveganje“ pomeni verjetnost, da bodo ob določenem času ali v določenih okoliščinah nastali določeni učinki;
15. „skladiščenje“ pomeni prisotnost določene količine nevarnih snovi za skladiščenje, hrambo ali vzdrževanje zaloge;
16. „javnost“ pomeni eno ali več fizičnih ali pravnih oseb, ter njihova združenja, organizacije ali skupine v skladu z nacionalno zakonodajo ali prakso;
17. „zadevna javnost“ pomeni javnost, na katero bo ali bi lahko vplivalo odločanje o kateri koli zadevi iz člena 14(1) ali ki ima interes za tako odločanje, vključno z nevladnimi organizacijami, ki spodbujajo varstvo okolja in izpolnjujejo vse zahteve v skladu z nacionalno zakonodajo;

18. „inšpekcijski pregled“ pomeni vse ukrepe, vključno z obiski na kraju samem, preverjanjem notranjih ukrepov, sistemov, poročil in dokumentov o nadaljnjem ukrepanju ter vseh potrebnih nadaljnjih ukrepov, ki jih izvaja pristojni organ ali se izvajajo v njegovem imenu za preverjanje in spodbujanje skladnosti organizacij z zahtevami te direktive.

Člen 4

Odstopanje in zaščitne klavzule

1. Kadar se na podlagi meril iz odstavka 4 tega člena dokaže, da posamezne snovi iz delov 1 ali 2 Priloge I ne pomenijo nevarnosti večje nesreče, zlasti zaradi njihove fizikalne oblike, lastnosti, razvrstitve, koncentracije ali običajnega pakiranja, lahko Komisija z delegiranimi akti navede te snovi v delu 3 Priloge I v skladu s členom 24.
2. Če država članica meni, da nevarna snov, navedena v delih 1 ali 2 Priloge I, ne pomeni nevarnosti večje nesreče in bi se lahko vključila v del 3 Priloge I v skladu z odstavkom 1 tega člena, o tem obvesti Komisijo.

Komisija o teh prijavah obvesti forum iz člena 17(2).

3. Kadar se na podlagi meril iz odstavka 4 tega člena pristojnemu organu zadovoljivo dokaže, da posamezne snovi, ki so prisotne v posamezni organizaciji ali katerem od njenih delov in so navedene v delih 1 ali 2 Priloge I, ne pomenijo nevarnosti večje nesreče zaradi posebnih pogojev v organizaciji, kot so vrsta pakiranja in zadrževanje snovi ali zadevna lokacija in količine, se lahko država članica pristojnega organa odloči, da zadevni organizaciji ni treba izpolnjevati zahtev iz členov 7 do 19.

Države članice v primerih iz prvega pododstavka predložijo Komisiji seznam zadevnih organizacij, vključno s seznamom zadevnih nevarnih snovi. Zadevna država članica izjemo utemelji.

Komisija letno posreduje seznime iz drugega pododstavka tega odstavka v vednost forumu iz člena 17(2).

4. Komisija bo do 30. junija 2013 sprejela delegirane akte v skladu s členom 24 za določitev meril, ki se uporabljajo za namene odstavkov 1 in 3 tega člena, ter za ustrezno spremembo Priloge VII.
5. Kadar država članica meni, da nevarna snov, ki ni navedena v delih 1 ali 2 Priloge I, pomeni nevarnost večje nesreče, lahko sprejme ustrezne ukrepe in o tem obvesti Komisijo.

Komisija obvesti forum iz člena 17(2) o prijavah v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka.

Komisija lahko po potrebi navede snovi iz prvega pododstavka tega odstavka v delu 1 ali delu 2 Priloge I z delegiranimi akti v skladu s členom 24.

Člen 5

Splošne obveznosti upravljavca

1. Države članice zagotovijo, da upravljavec sprejme vse potrebne ukrepe za preprečevanje večjih nesreč ter omejevanje njihovih posledic za zdravje ljudi in okolje.
2. Države članice zagotovijo, da lahko upravljavec kadar koli in zlasti za namene inšpekcijskih pregledov in drugih nadzorov iz člena 19 dokaže pristojnemu organu iz člena 17 (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ), da je izvedel vse potrebne ukrepe v skladu s to direktivo.

Člen 6

Priglasitev

1. Države članice zahtevajo, da upravljavec pošlje pristojnemu organu priglasitev, ki vsebuje naslednje podrobne podatke:
 - (a) ime ali trgovsko ime upravljavca in poln naslov zadevne organizacije;
 - (b) registrirani sedež upravljavca s polnim naslovom;
 - (c) ime ali položaj odgovorne osebe v organizaciji, če se razlikuje od točke (a);
 - (d) zadostne informacije za določitev vključenih nevarnih snovi ali skupin snovi;
 - (e) količino in fizikalno obliko vključenih nevarnih snovi;
 - (f) dejavnost ali predlagano dejavnost obrata ali skladiščnega prostora;
 - (g) neposredno okolico organizacije, dejavnike, ki lahko povzročijo večjo nesrečo ali povečajo njene negativne posledice, vključno s podrobnostmi o sosednjih organizacijah, ne glede na to, ali so te organizacije zajete v tej direktivi ali ne, pa tudi o drugih območjih, predelih in posegih v prostor, ki bi lahko povečali tveganje ali posledice večje nesreče ter verižnih učinkov.
2. Priglasitev se pošlje pristojnemu organu v naslednjih rokih:
 - (a) za nove organizacije v razumnem roku pred začetkom gradnje ali obratovanja;
 - (b) za obstoječe organizacije v enem letu od datuma iz drugega pododstavka člena 28(1);
 - (c) za naknadne organizacije v enem letu od datuma, na katerega se ta direktiva začne uporabljati za zadevno organizacijo.
3. Odstavka 1 in 2 tega člena se ne uporabljata za obstoječe organizacije, če je upravljavec že poslal priglasitev pristojnemu organu v skladu z zahtevami nacionalne

zakonodaje na datum iz drugega pododstavka člena 28(1), pri čemer so informacije v priglasitvi v skladu z odstavkom 1 tega člena in ostanejo nespremenjene.

4. Upravljavec takoj obvesti pristojni organ v primeru:
 - (a) znatnega povečanja količine ali znatne spremembe značilnosti ali fizikalne oblike prisotne nevarne snovi, kot je navedeno v priglasitvi, ki jo pripravi upravljavec v skladu z odstavkom 1, ali spremembe postopka, v katerem se uporablja nevarna snov;
 - (b) sprememb organizacije ali obrata, ki bi lahko znatno povečale nevarnosti večjih nesreč;
 - (c) trajnega zaprtja obrata.
5. Brez poseganja v odstavek 4 upravljavec redno pregleduje in po potrebi posodablja priglasitev vsaj na vsakih pet let. Upravljavec takoj pošlje posodobljeno priglasitev pristojnemu organu.

Člen 7

Politika preprečevanja večjih nesreč

1. Države članice zahtevajo, da upravljavec pripravi dokument, v katerem navede politiko preprečevanja večjih nesreč, in da zagotovi pravilno izvajanje te politike. Politika preprečevanja večjih nesreč se določi pisno. Zasnovana mora biti tako, da zagotavlja visoko raven varovanja zdravja ljudi in okolja. Biti mora sorazmerna z nevarnostmi večjih nesreč. Vključuje splošne cilje in načela ukrepanja upravljavca, vlogo in odgovornost upravljanja ter obravnava varnostno kulturo ob upoštevanju nadzora nad nevarnostmi večjih nesreč.
2. Politika preprečevanja večjih nesreč se pošlje pristojnemu organu v naslednjih rokih:
 - (a) za nove organizacije v razumnem roku pred začetkom gradnje ali obratovanja;
 - (b) za obstoječe organizacije v enem letu od datuma iz drugega pododstavka člena 28(1);
 - (c) za naknadne organizacije v enem letu od datuma, na katerega se ta direktiva začne uporabljati za zadevno organizacijo.
3. Odstavka 1 in 2 tega člena se ne uporabljata za obstoječe organizacije, če je upravljavec že pisno določil politiko preprečevanja večjih nesreč ter jo poslal pristojnemu organu v skladu z zahtevami nacionalne zakonodaje na datum iz drugega pododstavka člena 28(1), pri čemer so informacije v politiki v skladu z odstavkom 1 in ostanejo nespremenjene.
4. Upravljavec redno pregleduje in po potrebi posodablja politiko preprečevanja večjih nesreč vsaj na vsakih pet let. Posodobljena politika se takoj pošlje pristojnemu organu.

Člen 8

Verižni učinek

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organ z uporabo informacij, ki jih prejme od upravljavcev v skladu s členoma 6 in 9 ali z inšpekcijskimi pregledi v skladu s členom 19, določi vse organizacije nižje stopnje in višje stopnje ali skupine organizacij, za katere obstajata večja verjetnost in možnost nastanka večjih nesreč ali možnost hujših posledic večjih nesreč zaradi lokacije in bližine takšnih organizacij ter njihovih zalog nevarnih snovi.
2. Države članice zagotovijo, da upravljavci organizacij, določenih v skladu z odstavkom 1:
 - a) med seboj primerno izmenjujejo ustrezne informacije, da te organizacije lahko upoštevajo vrsto in obseg skupne nevarnosti večje nesreče pri svoji politiki preprečevanja večjih nesreč, sistemih upravljanja varnosti, varnostnih poročilih in načrtih ukrepov v organizaciji ob nesrečah;
 - b) sodelujejo pri obveščanju javnosti in sosednjih organizacij, ki ne spadajo na področje uporabe te direktive, ter pri pošiljanju informacij organu, pristojnemu za pripravo načrtov ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah.

Člen 9

Varnostno poročilo

1. Države članice zahtevajo, da upravljavec organizacije višje stopnje pripravi varnostno poročilo, da:
 - (a) dokaže, da se politika preprečevanja večjih nesreč in sistem upravljanja varnosti za njeno izvajanje uresničujeta v skladu z informacijami iz Priloge III;
 - (b) dokaže, da so ugotovljene nevarnosti za nastanek večjih nesreč in predvideni poteki večjih nesreč ter sprejeti potrebni ukrepi za preprečevanje takih nesreč in omejitev njihovih posledic za zdravje ljudi in okolje;
 - (c) dokaže, da sta ustrezna varnost in zanesljivost upoštevana pri načrtovanju, izgradnji, obratovanju ter vzdrževanju vsakega obrata, skladiščnega prostora, opreme in infrastrukture za njegovo obratovanje, ki so povezani z nevarnostmi nastanka večjih nesreč v organizaciji;
 - (d) dokaže, da so pripravljene načrti ukrepov v organizaciji ob nesrečah, in predloži informacije, ki omogočajo pripravo načrta ukrepov zunaj organizacije;
 - (e) zagotovi dovolj informacij pristojnim organom, da lahko odločajo o umestitvi novih dejavnosti ali posegih v prostor okrog obstoječih organizacij.

2. Varnostno poročilo vsebuje vsaj podatke in informacije, navedene v Prilogi II. V njem so navedena imena zadevnih organizacij, vključenih v pripravo poročila. Vsebuje tudi posodobljen seznam nevarnih snovi v organizaciji.
3. Varnostno poročilo se pošlje pristojnemu organu v naslednjih rokih:
 - (a) za nove organizacije v razumnem roku pred začetkom gradnje ali obratovanja;
 - (b) za obstoječe organizacije v enem letu od datuma iz drugega pododstavka člena 28(1);
 - (c) za naknadne organizacije v dveh letih od datuma, na katerega se ta direktiva začne uporabljati za zadevno organizacijo.
4. Odstavki 1, 2 in 3 tega člena se ne uporabljajo za obstoječe organizacije, če je upravljavec že poslal varnostno poročilo pristojnemu organu v skladu z zahtevami nacionalne zakonodaje na datum iz člena 28(1), pri čemer so informacije v prilogah v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena ter ostanejo nespremenjene.
5. Upravljavec redno pregleduje in po potrebi posodablja varnostno poročilo vsaj na vsakih pet let.

Upravljavec lahko prav tako kadar koli pregleda in po potrebi posodobi varnostno poročilo na pobudo upravljavca ali na zahtevo pristojnega organa, če je to upravičeno zaradi novih dejstev ali novih tehnoloških spoznanj s področja zagotavljanja varnosti, vključno s spoznanji, ki temeljijo na analizi nesreč, ki so se ali bi se lahko zgodile, ali zaradi novih spoznanj v zvezi s oceno nevarnosti.

Posodobljeno varnostno poročilo se takoj pošlje pristojnemu organu.
6. Preden upravljavec začne z gradnjo ali obratovanjem ali v primerih iz točk (b) in (c) odstavka 3 ter iz odstavka 5, pristojni organ v razumnem roku po prejemu poročila:
 - (a) sporoči sklepne ugotovitve pregleda varnostnega poročila upravljavcu;
 - (b) prepove začetek obratovanja ali nadaljnje obratovanje zadevne organizacije v skladu s členom 18.
7. Države članice lahko od organizacij nižje stopnje zahtevajo, da izvajajo politiko preprečevanja večjih nesreč z uporabo sistema obvladovanja varnosti, ki je sorazmeren z nevarnostmi večjih nesreč in zapletenostjo organizacije ali dejavnostmi organizacije.

Člen 10

Spremembe obrata, organizacije ali skladiščnega prostora

Pri spremembah obrata, organizacije, skladiščnega prostora ali postopka ali vrste ali količine nevarnih snovi, ki bi lahko znatno povečale nevarnosti večjih nesreč, države članice zagotovijo, da upravljavec:

- (a) pregleda in po potrebi spremeni politiko preprečevanja večjih nesreč;
- (b) pregleda in po potrebi spremeni varnostno poročilo ter sisteme upravljanja varnosti in postopke iz člena 9 ter obvesti pristojni organ o podrobnostih spremenjenega poročila, preden začne izvajati spremembe.

Člen 11

Načrti ukrepov ob nesrečah

1. Države članice zagotovijo, da za vse organizacije višje stopnje:
 - (a) upravljavec pripravi načrt ukrepov v organizaciji ob nesrečah za ukrepe, ki jih je treba izvesti v organizaciji;
 - (b) upravljavec zagotovi pristojnim organom potrebne informacije za pripravo načrtov ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah;
 - (c) organi, ki jih za ta namen imenuje država članica, pripravijo načrt ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah za ukrepe, ki jih je treba izvesti zunaj organizacije, v enem letu po prejemu informacij od upravljavca v skladu s točko (b).
2. Upravljalci izpolnijo obveznosti iz točk (a) in (b) odstavka 1 v naslednjih rokih:
 - (a) za nove organizacije pred začetkom obratovanja;
 - (b) za obstoječe organizacije v enem letu od datuma iz drugega pododstavka člena 28(1), razen če so načrt ukrepov v organizaciji ob nesrečah, sestavljen v skladu z zahtevami nacionalne zakonodaje na ta datum, in informacije v načrtu v skladu s tem členom in ostanejo nespremenjeni;
 - (c) za naknadne organizacije v enem letu od datuma, na katerega se ta direktiva začne uporabljati za zadevno organizacijo.
3. Cilji priprave načrtov ukrepov ob nesrečah so:
 - (a) omejevanje in obvladovanje izrednih dogodkov, da se čim bolj zmanjšajo njihovi učinki in omeji škoda za zdravje ljudi, okolje in premoženje;
 - (b) izvajanje ukrepov, ki so potrebni za varovanje zdravja ljudi in okolja pred učinki večjih nesreč;
 - (c) sporočanje potrebnih informacij javnosti in zadevnim službam ali organom na določenem območju;
 - (d) vzpostavitev prejšnjega stanja in čiščenje okolja po večji nesreči.

Načrti ukrepov ob nesrečah vsebujejo informacije iz Priloge IV.

4. Države članice brez poseganja v obveznosti pristojnih organov zagotovijo, da so načrti ukrepov v organizaciji ob nesrečah iz te direktive izdelani po posvetovanju z osebjem, ki dela v organizaciji, vključno z ustreznim dolgoročno zaposlenim podizvajalskim osebjem, in da se glede načrtov ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah posvetuje z javnostjo pri njihovi pripravi ali dopolnjevanju. Države članice zagotovijo, da je posvetovanje z javnostjo v skladu s členom 14.
5. Države članice zagotovijo, da upravljavci in pristojni organi pregledajo, preskusijo ter po potrebi spremenijo in posodobijo načrte ukrepov v organizaciji in zunaj nje ob nesrečah v primernih časovnih obdobjih, ki ne smejo biti daljši od treh let. Pri pregledu je treba upoštevati spremembe, ki so nastale v zadevnih organizacijah ali službah za ukrepanje ob nesrečah, nova strokovna spoznanja in znanje v zvezi z odzivom na večje nesreče.

Države članice pri načrtih ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah upoštevajo nujnost krepitve sodelovanja na področju civilne zaščite ob večjih nesrečah.

6. Države članice zagotovijo, da upravljavec ali po potrebi za ta namen imenovan pristojni organ začne takoj izvajati načrte ukrepov ob nesrečah v primeru večje nesreče ali kadar se zgodi dogodek, za katerega je upravičeno mogoče pričakovati, da bi lahko povzročil večjo nesrečo.
7. Pristojni organ lahko na podlagi informacij iz varnostnega poročila odloči, da ni treba pripraviti načrta ukrepov zunaj organizacije iz odstavka 1.

Pristojni organ navede razloge za svojo odločitev.

Člen 12

Načrtovanje rabe prostora

1. Države članice zagotovijo, da se pri politikah rabe prostora ali drugih ustreznih politikah upoštevajo cilji preprečevanja večjih nesreč ter omejevanja posledic takih nesreč za zdravje ljudi in okolje. To zagotovijo z nadzorom nad:
 - (a) umestitvijo novih organizacij v prostor;
 - (b) spremembami obstoječih organizacij iz člena 10;
 - (c) novimi posegi v prostor, vključno s prometnimi povezavami, območji, kjer se pogosto zadržujejo ljudje, in stanovanjskimi območji v bližini obstoječih organizacij, kadar se lahko zaradi umestitve novih organizacij ali novih posegov v prostor poveča tveganje ali negativne posledice večjih nesreč.
2. Države članice zagotovijo, da se pri politikah rabe prostora ali drugih ustreznih politikah ter postopkih za njihovo izvajanje dolgoročno upošteva potreba po:
 - (a) ohranjanju ustreznih razdalj med organizacijami, ki so zajete v tej direktivi, ter stanovanjskimi območji, javnimi zgradbami in površinami, glavnimi prometnimi potmi, kolikor je to mogoče, ter rekreacijskimi območji;

- (b) varstvu območij posebnega pomena za ohranjanje narave ali posebej občutljivih območij v bližini organizacij iz te direktive z ustreznimi razdaljami ali drugimi ustreznimi ukrepi, kadar je to potrebno;
 - (c) pri obstoječih organizacijah se upošteva potreba po dodatnih tehničnih ukrepih v skladu s členom 5, da se tveganje za zdravje ljudi in okolje ne poveča.
3. Države članice zagotovijo, da vsi pristojni organi in organi za načrtovanje, ki so pristojni za sprejemanje odločitev na tem področju, določijo ustrezne postopke za posvetovanje, da se olajša izvajanje politik iz odstavka 1. Postopki so načrtovani tako, da morajo upravljavci zagotoviti dovolj informacij o tveganjih, ki so povezana z organizacijo, in da so na voljo splošni tehnični nasveti glede teh tveganj ali da so ti nasveti na voljo za vsak primer posebej.
- Države članice zagotovijo, da upravljavci organizacij nižje stopnje na zahtevo pristojnega organa zagotovijo dovolj informacij o tveganjih, povezanih z organizacijo, ki so potrebne za namene načrtovanja prostora.
4. Zahteve iz odstavkov 1, 2 in 3 se uporabljajo brez poseganja v določbe Direktive Sveta 85/337/EGS¹² in Direktive 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹³. Države članice, kadar je to mogoče in ustrezno, zagotovijo usklajene ali skupne postopke za izpolnjevanje zahtev tega člena in zahtev teh direktiv, da se med drugim prepreči podvajanje ocene ali posvetovanj.

Člen 13

Obveščanje javnosti

1. Države članice zagotovijo, da so informacije iz Priloge V vedno dostopne javnosti, tudi v elektronski obliki. Informacije se pregledujejo in po potrebi posodobijo vsaj enkrat na leto.
2. Države članice za organizacije višje stopnje zagotovijo tudi, da:
- a) se vsem ljudem, ki bi jih lahko prizadela večja nesreča, redno in v najustreznejši obliki posredujejo informacije o varnostnih ukrepih ter pravilnem obnašanju ob nesreči, ne da bi to posebej zahtevali;
 - b) je varnostno poročilo na zahtevo na voljo javnosti v skladu s členom 21(3); kadar se uporablja člen 21(3), je na voljo spremenjeno poročilo v obliki netehničnega povzetka, ki vključuje vsaj splošne informacije o nevarnostih večjih nesreč, možnih učinkih in pravilnem obnašanju ob nesreči;
 - c) se zadevni javnosti na zahtevo omogoči dostop do seznama nevarnih snovi v skladu s členom 21(3).

¹² UL L 175, 5.7.1985, str. 40.

¹³ UL L 197, 21.7.2001, str. 30.

Informacije, ki se posredujejo v skladu s točko (a) tega odstavka, vključujejo vsaj informacije iz Priloge V. Te informacije se prav tako zagotovijo vsem javnim organizacijam, vključno s šolami in bolnišnicami, ter vsem sosednjim organizacijam v primeru organizacij iz člena 8. Države članice zagotovijo, da se informacije posredujejo ter redno pregledujejo in posodablajo vsaj na vsakih pet let.

3. Zahteve za dostop do informacij iz odstavka 2(a), (b) in (c) se obravnavajo v skladu s členoma 3 in 5 Direktive 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁴.
4. Države članice v zvezi z možnostjo nastanka večje nesreče s čezmejnimi učinki v eni od organizacij iz člena 9 zagotovijo dovolj informacij državam članicam, ki bi jih lahko prizadele take nesreče, da se lahko, kadar je to primerno, uporabijo vse ustrezne določbe iz členov 11 in 12 ter tega člena.
5. Če se je zadevna država članica odločila, da organizacija v bližini ozemlja druge države članice ne pomeni nevarnosti večje nesreče izven območja organizacije v smislu člena 11(6) in zato zanj ni treba pripraviti načrta ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah v skladu s členom 11(1), o tem obvesti drugo državo članico.
6. Ta člen se uporablja v skladu z določbami člena 21.

Člen 14

Javno posvetovanje in sodelovanje javnosti pri odločanju

1. Države članice zagotovijo, da lahko javnost izrazi svoje mnenje o naslednjih zadevah:
 - (a) pri načrtovanju novih organizacij v skladu s členom 12;
 - (b) pri spremembah obstoječih organizacij v skladu s členom 10, če za takšne spremembe veljajo obveznosti glede načrtovanja iz te direktive;
 - (c) pri novih posegih v prostor okrog obstoječih organizacij, kadar umestitve novih organizacij ali novi posegi v prostor povzročajo večje tveganje ali hujše posledice večjih nesreč v skladu s členom 12;
 - (d) pri načrtih ukrepov zunaj organizacije v skladu s členom 11(1)(c).
2. Javnost se obvesti prek javnih objav ali na druge primerne načine, vključno z razpoložljivimi elektronskimi mediji, o naslednjih zadevah že na začetni stopnji postopka sprejemanja odločitve in najpozneje takrat, ko je informacije mogoče razumno posredovati:
 - (a) o zadevah iz odstavka 1;

¹⁴ UL L 41, 14.2.2003, str. 26.

- (b) kadar je to primerno, o dejstvu, da je odločitev predmet nacionalne ali čezmejne presoje vplivov na okolje ali posvetovanja med državami članicami v skladu s členom 13(4);
 - (c) o podrobnih podatkih o pristojnem organu, odgovornem za odločanje, organu, od katerega je mogoče pridobiti ustrezne podatke, in organu, ki mu je mogoče predložiti pripombe ali vprašanja, ter o podrobnostih rokov za predložitev pripomb ali vprašanj;
 - (d) o vrsti možnih odločitev ali osnutku odločitve, če obstaja;
 - (e) o navedbi rokov in krajev, kje ali na kakšen način je ustrezen podatek dostopen;
 - (g) o podatkih glede določb za sodelovanje javnosti in posvetovanje v skladu z odstavkom 5.
3. Države članice zagotovijo, da se v primernih rokih omogoči zadevni javnosti dostop do naslednjega:
- (a) v skladu z nacionalno zakonodajo do glavnih poročil in predlogov, predloženih pristojnemu organu ali organom v času, ko je zadevna javnost obveščena v skladu z odstavkom 2;
 - (b) v skladu z določbami Direktive 2003/4/ES do drugih podatkov, kot so navedeni v odstavku 2, ki so pomembni za zadevno odločitev in ki postanejo dostopni šele potem, ko je zadevna javnost že obveščena v skladu z odstavkom 2.
4. Države članice zagotovijo, da ima zadevna javnost pravico izraziti pripombe in mnenja pristojnemu organu pred sprejemom odločitve ter da se rezultati posvetovanj v skladu z odstavkom 1 ustrezno upoštevajo pri odločanju.
5. Podrobne ureditve v zvezi z obveščanjem javnosti in posvetovanjem z zadevno javnostjo določijo države članice.
- Zagotovijo se razumni časovni okviri za različne faze, da se zagotovi dovolj časa za obveščanje javnosti in da se zadevni javnosti omogoči, da se pripravi ter učinkovito sodeluje v postopku okoljskega odločanja ob upoštevanju določb tega člena.
6. Države članice zagotovijo, da ob sprejetju zadevnih odločitev pristojni organ da javnosti na voljo:
- (a) vsebino odločitve in razloge, na katerih temelji, vključno z vsemi poznejšimi posodobitvami;
 - (b) rezultate posvetovanj, opravljenih pred sprejetjem odločitve, in obrazložitev, kako so se ta posvetovanja upoštevala pri odločitvi.

Člen 15

Informacije, ki jih mora sporočiti upravljavec po večji nesreči

1. Države članice zagotovijo, da upravljavec takoj, ko je to izvedljivo, po večji nesreči na najustreznejši način:
 - (a) obvesti pristojne organe;
 - (b) pristojnim organom, takoj ko so na voljo, zagotovi naslednje informacije:
 - (i) o okoliščinah nesreče;
 - (ii) o zadevnih nevarnih snoveh;
 - (iii) o razpoložljivih podatkih za presojo učinkov nesreče na zdravje ljudi in okolje;
 - (iv) o izvedenih nujnih ukrepih;
 - (c) pristojne organe obvesti o nameravanih postopkih za:
 - (i) ublažitev srednjeročnih in dolgoročnih učinkov nesreče;
 - (ii) preprečitev ponovitve take nesreče;
 - (d) posodobi predložene informacije, če se z nadaljnjo preiskavo razkrijejo dodatna dejstva, zaradi katerih se te informacije ali sklepi spremenijo.
2. Države članice zahtevajo, da pristojni organ:
 - (a) zagotovi sprejetje nujnih, srednjeročnih in dolgoročnih ukrepov, ki bi se lahko izkazali za potrebne;
 - (b) z inšpekcijskim pregledom, preiskavo ali na drug ustrezen način zbere potrebne informacije za celovito analizo večje nesreče s tehničnega, organizacijskega in vodstvenega vidika;
 - (c) ustrezno ukrepa in zagotovi, da upravljavec sprejme vse potrebne ukrepe za odpravo posledic nesreče; ter
 - (d) izdela priporočila za preventivne ukrepe v prihodnje.

Člen 16

Informacije, ki jih morajo sporočiti države članice po večji nesreči

1. Za namene preprečevanja in ublažitve večjih nesreč države članice takoj, ko je to izvedljivo, obvestijo Komisijo o večjih nesrečah na svojem ozemlju v skladu z merili iz Priloge VI. Navesti morajo naslednje:

- (a) državo članico, ime in naslov organa, pristojnega za poročilo;
 - (b) datum, čas in kraj večje nesreče, vključno s polnim imenom upravljavca in naslovom zadevne organizacije;
 - (c) kratek opis okoliščin nesreče, skupaj z vključenimi nevarnimi snovmi ter neposrednimi učinki za zdravje ljudi in okolje;
 - (d) kratek opis izvedenih nujnih ukrepov in takojšnjih ukrepov za preprečitev ponovitve nesreče.
2. Države članice takoj, ko je to izvedljivo, obvestijo Komisijo o rezultatih analiz in o priporočilih, vendar najpozneje v enem letu od datuma nesreče, pri čemer uporabijo zbirko podatkov iz člena 20(5).
- Države članice lahko sporočijo informacije iz prvega pododstavka pozneje le v primeru, da se omogoči dokončanje sodnih postopkov, na katere bi lahko vplivalo to poročanje.
3. Komisija določi obrazec poročila v tesnem sodelovanju z državami članicami. Države članice uporabijo obrazec poročila pri predložitvi informacij iz odstavkov 1 in 2.
4. Države članice sporočijo Komisiji ime in naslov vsakega organa, ki bi lahko imel pomembne informacije o večjih nesrečah in ki lahko svetuje pristojnim organom drugih držav članic, ki morajo ukrepati v primeru take nesreče.

Člen 17

Pristojni organ

1. Države članice brez poseganja v odgovornosti upravljavca ustanovijo ali imenujejo pristojni organ ali organe, ki so odgovorni za izvajanje obveznosti iz te direktive, in po potrebi tudi organe za zagotavljanje tehnične pomoči pristojnemu organu ali organom. Države članice, ki ustanovijo ali imenujejo več kot en pristojni organ, imenujejo en pristojni organ, ki je odgovoren za zagotavljanje usklajevanja postopkov za izvajanje njihovih obveznosti.
2. Komisija redno sklicuje forum, ki ga sestavljajo predstavniki pristojnih organov držav članic. Pristojni organi in Komisija sodelujejo pri dejavnostih v podporo izvajanju te direktive.
3. Države članice zagotovijo, da pristojni organi za namene te direktive sprejmejo enakovredne informacije, ki jih upravljavci predložijo v skladu z drugo zakonodajo Unije in ki izpolnjujejo katero koli zahtevo te direktive. V takih primerih pristojni organ zagotovi, da so izpolnjene zahteve te direktive.

Člen 18

Prepoved obratovanja

1. Države članice prepovejo obratovanje ali začetek obratovanja vsake organizacije, obrata ali skladiščnega prostora ali njihovega dela, če so ukrepi upravljavca za preprečevanje in ublažitev posledic večjih nesreč zelo pomanjkljivi.

Države članice lahko prepovejo obratovanje ali začetek obratovanja vsake organizacije, obrata ali skladiščnega prostora ali njihovega dela, če upravljavec v določenem roku ne predloži priglasitve, poročil ali drugih informacij v skladu s to direktivo.

2. Države članice zagotovijo, da se lahko upravljavci pri ustreznem organu, določenem v skladu z nacionalno zakonodajo in postopki, pritožijo zoper akt o prepovedi pristojnega organa v skladu z odstavkom 1.

Člen 19

Inšpekcijski pregledi

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi vzpostavijo sistem inšpekcijskih pregledov.
2. Inšpekcijski pregledi ustrezajo vrsti zadevne organizacije. Pregledi niso odvisni od prejetih varnostnih poročil ali drugih predloženih poročil. Zadoščajo za načrtovano in sistematično preverjanje tehničnih ali organizacijskih sistemov ali sistemov vodenja in upravljanja v organizaciji, da zagotovijo zlasti, da:
 - (a) lahko upravljavec dokaže, da je sprejel ustrezne ukrepe v zvezi z raznimi dejavnostmi, ki se izvajajo v organizaciji, za preprečevanje večjih nesreč;
 - (b) lahko upravljavec dokaže, da je zagotovil ustrezna sredstva za omejevanje posledic večjih nesreč v organizaciji in zunaj organizacije;
 - (c) podatki in informacije iz varnostnega poročila ali drugega predloženega poročila primerno odražajo razmere v organizaciji;
 - (d) so bile javnosti zagotovljene informacije v skladu s členom 13(1).
3. Države članice zagotovijo, da so vse organizacije zajete v inšpekcijskem načrtu na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni ter da se ta načrt redno pregleduje in po potrebi posodablja.

Inšpekcijski načrt vključuje:

- (a) splošno oceno zadevnih varnostnih vprašanj;
- (b) geografsko območje, ki ga zajema inšpekcijski načrt;

- (c) seznam organizacij in obratov, ki jih zajema načrt;
 - (d) seznam skupin organizacij z možnimi verižnimi učinki v skladu s členom 8, pri čemer se upoštevajo sosednje organizacije izven področja uporabe te direktive;
 - (e) seznam organizacij, v katerih bi lahko posamezna zunanja tveganja ali viri nevarnosti povečali tveganje ali posledice večje nesreče;
 - (f) postopke za redne inšpekcijske preglede, vključno s programi za te preglede v skladu z odstavkom 4;
 - (g) postopke za izredne inšpekcijske preglede v skladu z odstavkom 6;
 - (h) določbe glede sodelovanja med različnimi inšpekcijskimi organi.
4. Pristojni organ na podlagi inšpekcijskih načrtov iz odstavka 3 redno pripravlja programe za redne inšpekcijske preglede vseh organizacij, ki vključujejo pogostost obiskov na kraju samem za različne vrste organizacij.
- Obdobje med dvema obiskoma na kraju samem temelji na sistematični oceni nevarnosti večjih nesreč za zadevne organizacije, pri čemer ne sme biti daljše od enega leta za organizacije višje stopnje in treh let za organizacije nižje stopnje. Če je bil med inšpekcijskim pregledom ugotovljen pomemben primer neskladnosti s to direktivo, se dodatni obisk na kraju samem izvede v šestih mesecih.
5. Sistematično ocenjevanje nevarnosti temelji vsaj na naslednjih merilih:
- (a) možni in dejanski učinki zadevnih organizacij na zdravje ljudi in okolje ob upoštevanju nevarnosti nastanka večjih nesreč, občutljivosti lokalnega okolja ter tveganja nesreč;
 - (b) evidenca o izpolnjevanju zahtev te direktive;
 - (c) sodelovanje upravljavca v sistemu Unije za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS) v skladu z Uredbo (ES) št. 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁵.
- Kadar je to ustrezno, se upoštevajo tudi ustrezne ugotovitve inšpekcijskih pregledov v skladu z drugo zakonodajo Unije.
6. Izredni inšpekcijski pregledi se izvajajo za preverjanje resnih pritožb, resnih nesreč in skorajšnjih nesreč, izrednih dogodkov in primerov neskladnosti takoj, ko je to mogoče.
7. Pristojni organ v dveh mesecih po vsakem obisku na kraju samem sporoči upravljavcu ugotovitve na podlagi obiska in vse potrebne opredeljene ukrepe. Pristojni organ zagotovi, da upravljavec v razumnem roku po prejetju sporočila sprejme vse potrebne ukrepe.

¹⁵ UL L 342, 22.12.2009, str. 1.

8. Inšpekcijski pregledi se, kadar je to mogoče, uskladijo z inšpekcijskimi pregledi v skladu z drugo zakonodajo Unije in se, kadar je to ustrezno, med seboj kombinirajo.
9. Države članice zagotovijo, da je na voljo dovolj ustrezno usposobljenega osebja za učinkovito izvajanje inšpekcijskih pregledov. Države članice spodbujajo pristojne organe, da zagotovijo mehanizme in orodja za izmenjavo izkušenj ter okrepitev znanja in da po potrebi sodelujejo pri teh mehanizmih na ravni Unije.
10. Države članice poskrbijo, da upravljavci zagotovijo pristojnim organom vso potrebno pomoč, da se jim omogoči izvajanje obiskov na kraju samem in zbiranje informacij, potrebnih za izvajanje njihovih nalog za namene te direktive, zlasti da se organu omogoči, da temeljito oceni možnosti nastanka večjih nesreč ter ugotovi obseg morebitne večje verjetnosti ali negativnih posledic večjih nesreč, da se pripravi načrt ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah in upoštevajo snovi, ki jih je morda treba dodatno obravnavati zaradi njihove fizikalne oblike, posebnih pogojev ali lokacije.

Člen 20

Informacijski sistem in izmenjava informacij

1. Države članice in Komisija si izmenjujejo informacije o izkušnjah, ki so jih pridobile v zvezi s preprečevanjem večjih nesreč in omejevanjem njihovih posledic. Te informacije zadevajo zlasti izvajanje ukrepov iz te direktive.
2. Države članice zagotovijo, da so informacije iz Priloge V ali njihov povzetek v primeru informacij iz dela 2 Priloge V na voljo Komisiji v elektronski obliki ter da se stalno posodablja.
3. Komisija ustvari in posodablja elektronsko zbirko podatkov, ki vsebuje informacije, ki jih predložijo države članice v skladu z odstavkom 2.

Komisija v tesnem sodelovanju z državami članicami do 1. januarja 2015 uvede avtomatizirane sisteme za izmenjavo podatkov in pripravi poročevalni obrazec za sporočanje informacij iz odstavka 2.

4. Države članice predložijo Komisiji triletno poročilo o izvajanju te direktive. Prav tako zagotovijo povzetek informacij iz odstavka 2 v elektronski obliki ali opredelijo zbirke podatkov, prek katerih se lahko dostopa do teh informacij.

Komisija vsaka tri leta v elektronski obliki objavi splošen povzetek teh poročil.

5. Komisija pripravi in za države članice hrani zbirko podatkov, ki vsebuje zlasti podrobnosti o večjih nesrečah, ki so se zgodile na območju držav članic, z namenom:
 - a) hitrega razširjanja informacij, ki jih zagotovijo države članice v skladu s členom 16(1) in (2), med vsemi pristojnimi organi;
 - b) posredovanja analiz o vzrokih večjih nesreč in pridobljenih novih spoznanjih v zvezi z njimi pristojnim organom;

- c) zagotavljanja informacij o preventivnih ukrepih pristojnim organom;
 - d) zagotavljanja informacij o organizacijah, ki lahko svetujejo ali zagotovijo pomembne informacije o nastanku večjih nesreč, njihovem preprečevanju in ublažitvi.
6. Zbirka podatkov vsebuje vsaj:
- a) informacije, ki jih zagotovijo države članice v skladu s členom 16(1) in (2);
 - b) analizo vzrokov nesreč;
 - c) nova spoznanja, pridobljena ob večjih nesrečah;
 - d) preventivne ukrepe za preprečitev ponovitve večje nesreče.
7. Komisija da zbirke podatkov iz odstavkov 3 in 5 na voljo javnosti.

Člen 21

Zaupnost

1. Države članice zaradi večje preglednosti zagotovijo, da pristojni organi dajo informacije, prejete v skladu s to direktivo, na voljo vsaki fizični ali pravni osebi, ki to zahteva.
2. Zahteve po informacijah, ki jih prejmejo pristojni organi v skladu s to direktivo, se lahko zavrnejo, če so izpolnjeni pogoji iz člena 4(2) Direktive 2003/4/ES.
3. Dostop do popolnih informacij iz člena 13(2)(b) in (c), ki jih prejmejo pristojni organi, se lahko zavrne, če upravljavec zahteva, da se nekateri deli varnostnega poročila ali seznam nevarnih snovi zaradi razlogov iz točk (b), (d), (e) ali (f) člena 4(2) Direktive 2003/4/ES ne razkrije.

Tudi pristojni organ se lahko iz enakih razlogov odloči, da se nekateri deli poročila ali seznam ne razkrije. V takih primerih in z odobritvijo pristojnega organa upravljavec zagotovi organu in da na voljo javnosti spremenjeno poročilo ali seznam, iz katerega so ti deli izključeni.

Člen 22

Dostop do pravnega varstva

1. Države članice zagotovijo, da lahko predstavniki zadevne javnosti v skladu s členom 6 Direktive 2003/4/ES zahtevajo pregled dejanj ali opustitev pristojnega organa v zvezi s katero koli zahtevo po informacijah v skladu s členom 13 ali členom 21(1) te direktive. Države članice v skladu z ustrezno nacionalno zakonodajo zagotovijo predstavnikom zadevne javnosti dostop do revizijskega postopka pred sodiščem ali drugim neodvisnim in nepristranskim organom, ki je določen z zakonom, da

izpodbijajo materialno in postopkovno zakonitost odločitev, dejanj ali opustitev v zvezi z zadevami v skladu s členom 14, če:

- a) imajo zadosten interes;
- b) uveljavljajo kršeno pravico, kadar jo upravno postopkovno pravo države članice zahteva kot predpogoj.

Države članice določijo, na kateri stopnji se lahko izpodbijajo odločitve, dejanja ali opustitve.

2. Države članice v skladu s ciljem omogočanja dostopa zadevne javnosti do sodišč določijo, kaj pomeni zadosten interes in kršitev pravice. Zato se šteje, da za namen odstavka 2(a) zadošča interes katere koli nevladne organizacije, ki spodbuja varstvo okolja in izpolnjuje vse zahteve nacionalne zakonodaje.

Za organizacije iz prvega pododstavka tudi velja, da imajo pravice, ki so lahko kršene za namen odstavka 2(b).

3. Odstavek 2 ne izključuje možnosti predhodnega revizijskega postopka pred upravnim organom in ne vpliva na zahtevo, da je treba pred uporabo sodnih revizijskih postopkov izčrpati vse upravne revizijske postopke, če je taka zahteva postavljena v skladu z nacionalno zakonodajo.
4. Postopki iz odstavkov 1 in 2 so pošteni, nepristranski in pravočasni ter niso nedopustno dragi. Ukrep pravnega varstva s prepovedjo se zagotovi, kadar je to potrebno.

Države članice zagotovijo, da so praktične informacije o dostopu do teh postopkov na voljo javnosti.

Člen 23

Sprememba prilog

Brez poseganja v člen 4 Komisija zaradi prilagoditve prilog I do VII tehničnemu napredku sprejme delegirane akte v skladu s členom 24.

Člen 24

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastila za sprejetje delegiranih aktov iz členov 4 in 23 se za nedoločen čas podelijo Komisiji.
2. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o tem sočasno obvesti Evropski parlament in Svet.

3. Pri podelitvi pooblastila za sprejemanje delegiranih aktov Komisiji veljajo pogoji iz členov 25 in 26.

Člen 25

Preklic pooblastila

1. Evropski parlament ali Svet lahko kadar koli prekliče podelitev pooblastil iz člena 24.
2. Institucija, ki je začela notranji postopek o morebitnem preklicu pooblastila, si o tem prizadeva obvestiti drugo institucijo in Komisijo v razumnem obdobju pred sprejetjem končne odločitve, pri čemer navede pooblastilo, ki bi lahko bilo preklicano, ter razloge za preklic.
3. S sklepom o preklicu prenehajo veljati pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne veljati takoj ali na dan, določen v sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov. Objavi se v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 26

Nasprotovanje delegiranim aktom

1. Evropski parlament in Svet lahko nasprotujeta delegiranemu aktu v dveh mesecih od datuma uradnega obvestila. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za en mesec.
2. Če do konca navedenega obdobja Evropski parlament in Svet ne nasprotujeta delegiranemu aktu, se ta objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in začne veljati na dan, določen v delegiranem aktu.

Delegirani akt se lahko objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in začne veljati pred koncem tega obdobja, če sta Evropski parlament in Svet obvestila Komisijo, da mu ne nameravata nasprotovati.

3. Če Evropski parlament ali Svet nasprotuje delegiranemu aktu, akt ne začne veljati. Institucija, ki nasprotuje, navede razloge za nasprotovanje delegiranemu aktu.

Člen 27

Kazni

Države članice določijo kazni, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih v skladu s to direktivo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice obvestijo Komisijo o teh določbah najpozneje do 1. junija 2015 in jo takoj obvestijo tudi o vseh naknadnih spremembah, ki vplivajo na te določbe.

Člen 28

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 31. maja 2015. Komisiji takoj sporočijo besedila navedenih predpisov ter korelacijsko tabelo med navedenimi predpisi in to direktivo.

Navedene predpise uporabljajo od 1. junija 2015.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejete na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 29

Razveljavitev

1. Direktiva 96/82/ES se razveljavi s 1. junijem 2015.
2. Sklici na razveljavljeno direktivo se upoštevajo kot sklici na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge VIII.

Člen 30

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 31

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

Seznam prilog

Priloga I – Seznam nevarnih snovi

Priloga II – Najmanjši obseg podatkov in informacij, ki jih je treba obravnavati v varnostnem poročilu iz člena 9

Priloga III – Informacije iz člena 9 o sistemu upravljanja in organiziranosti organizacije za preprečevanje večjih nesreč

Priloga IV – Podatki in informacije, ki jih je treba vključiti v načrte ukrepov ob nesrečah iz člena 11

Priloga V – Informacije, ki jih je treba sporočiti javnosti v skladu s členom 13(1) in (2)(a)

Priloga VI – Merila za obveščanje Komisije o nesreči v skladu s členom 16(1)

Priloga VII – Merila za odstopanja v skladu s členom 4

Priloga VIII – Korelacijska tabela

PRILOGA I

Seznam nevarnih snovi

DEL 1

Kategorije snovi in zmesi

Del 1 Priloge I zajema vse snovi in zmesi, ki spadajo v kategorije nevarnosti iz stolpca 1:

Stolpec 1	Stolpec 2	Stolpec 3
Kategorije nevarnih snovi in zmesi	Količina za razvrstitev (v tonah) snovi v skladu s členom 3(9) za uporabo	
	zahtev za organizacije nižje stopnje	zahtev za organizacije višje stopnje
Oddelek H – NEVARNOSTI ZA ZDRAVJE		
H1 AKUTNA STRUPENOST, kategorija 1, vsi načini izpostavljenosti	5	20
H2 AKUTNA STRUPENOST - kategorija 2 , vsi načini izpostavljenosti - kategorija 3 , načina izpostavljenosti v stiku s kožo in pri vdihavanju (glej opombo 7)	50	200
H3 STOT STRUPENOST ZA POSAMEZNE ORGANE – ENKRATNA IZPOSTAVLJENOST Kategorija STOT 1	50	200
Oddelek P – FIZIKALNE NEVARNOSTI		
P1a EKSPLOZIVI (glej opombo 8) – nestabilni eksplozivi, ali – eksplozivi, podrazred 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 ali 1.6, ali – snovi ali zmesi, ki imajo eksplozivne lastnosti v skladu z metodo A.14 iz Uredbe (ES) št. 440/2008 (glej opombo 9) ter ne spadajo v razred nevarnosti „organski peroksidi“ ali „samoreaktivne snovi in zmesi“	10	50

Stolpec 1	Stolpec 2	Stolpec 3
Kategorije nevarnih snovi in zmesi	Količina za razvrstitev (v tonah) snovi v skladu s členom 3(9) za uporabo	
	zahtev za organizacije nižje stopnje	zahtev za organizacije višje stopnje
P1b EKSPLOZIVI (glej opombo 8) eksplozivi, podrazred 1.4 (glej opombo 10)	50	200
P2 VNETLJIVI PLINI vnetljivi plini, kategorija 1 ali 2	10	50
P3a VNETLJIVI AEROSOLI (glej opombo 11.1) „zelo lahko vnetljivi“ ali „vnetljivi“ aerosoli, ki vsebujejo vnetljive pline kategorije 1 ali 2 ali vnetljive tekočine kategorije 1	150	500
P3b VNETLJIVI AEROSOLI (glej opombo 11.1) „zelo lahko vnetljivi“ ali „vnetljivi“ aerosoli, ki ne vsebujejo vnetljivih plinov kategorije 1 ali 2 in vnetljivih tekočin kategorije 1 (glej opombo 11.2)	5 000	50 000
P4 OKSIDATIVNI PLINI oksidativni plini, kategorija 1	50	200
P5a VNETLJIVE TEKOČINE – vnetljive tekočine, kategorija 1, ali – vnetljive tekočine, kategorija 2 ali 3, hranjene pri temperaturi nad njihovim vreliščem, ali – druge tekočine s plameniščem $\leq 60\text{ °C}$, hranjene pri temperaturi nad njihovim vreliščem (glej opombo 12)	10	50

Stolpec 1	Stolpec 2	Stolpec 3
Kategorije nevarnih snovi in zmesi	Količina za razvrstitev (v tonah) snovi v skladu s členom 3(9) za uporabo	
	zahtev za organizacije nižje stopnje	zahtev za organizacije višje stopnje
P5b VNETLJIVE TEKOČINE – vnetljive tekočine, kategorija 2 ali 3, pri katerih lahko posebni delovni pogoji, na primer visok tlak ali visoka temperatura, povzročijo nevarnost večje nesreče ali – druge tekočine s plameniščem $\leq 60\text{ }^{\circ}\text{C}$, pri katerih lahko posebni delovni pogoji, na primer visok tlak ali visoka temperatura, povzročijo nevarnost večje nesreče (glej opombo 12)	50	200
P5c VNETLJIVE TEKOČINE vnetljive tekočine, kategorija 2 ali 3, ki niso zajete v kategorijah P5a in P5b	5 000	50 000
P6a SAMOREAKTIVNE SNOVI IN ZMESI ter ORGANSKI PEROKSIDI samoreaktivne snovi in zmesi, vrsta A ali B, ali organski peroksidi, vrsta A ali B	10	50
P6b SAMOREAKTIVNE SNOVI IN ZMESI ter ORGANSKI PEROKSIDI samoreaktivne snovi in zmesi, vrsta C, D, E ali F, ali organski peroksidi, vrsta C, D, E, ali F	50	200
P7 PIROFORNE TEKOČINE IN TRDNE SNOVI piroforne tekočine, kategorija 1 piroforne trdne snovi, kategorija 1	50	200
P8 OKSIDATIVNE TEKOČINE IN TRDNE SNOVI oksidativne tekočine, kategorija 1, 2 ali 3, ali oksidativne trdne snovi, kategorija 1, 2 ali 3	50	200

Stolpec 1	Stolpec 2	Stolpec 3
Kategorije nevarnih snovi in zmesi	Količina za razvrstitev (v tonah) snovi v skladu s členom 3(9) za uporabo	
	zahtev za organizacije nižje stopnje	zahtev za organizacije višje stopnje
Oddelek E – NEVARNOSTI ZA OKOLJE		
E1 Nevarno za vodno okolje v kategoriji akutno 1 ali kronično 1	100	200
E2 Nevarno za vodno okolje v kategoriji kronično 2	200	500
Oddelek O – DRUGE NEVARNOSTI		
O1 Snovi ali zmesi s stavkom o nevarnosti EUH014	100	500
O2 Snovi in zmesi, ki v stiku z vodo sproščajo vnetljive pline, kategorija 1	100	500
O3 Snovi ali zmesi s stavkom o nevarnosti EUH029	50	200

DEL 2

Imenovane snovi

Če snov ali skupina snovi s seznama iz dela 2 spada tudi v eno od kategorij iz dela 1, je treba uporabiti količine za razvrstitev iz dela 2.

Stolpec 1	Številka CAS ¹⁶	Stolpec 2	Stolpec 3
		Količina za razvrstitev (v tonah) za uporabo	
Nevarne snovi			
		zahtev za organizacije nižje stopnje	zahtev za organizacije višje stopnje

¹⁶ Številka CAS je navedena le za ponazoritev.

Amonijev nitrat (opomba 13)	–	5 000	10 000
Amonijev nitrat (opomba 14)	–	1 250	5 000
Amonijev nitrat (opomba 15)	–	350	2500
Amonijev nitrat (opomba 16)	–	10	50
Kalijev nitrat (opomba 17)	–	5 000	10 000
Kalijev nitrat (opomba 18)	–	1 250	5 000
Arzenov pentaoksid, arzenova (V) kislina in/ali soli	1303-28-2	1	2
Arzenov trioksid, arzenova (III) kislina in/ali soli	1327-53-3		0,1
Brom	7726-95-6	20	100
Klor	7782-50-5	10	25
Nikljeve spojine v obliki prahu, ki se lahko vdihava: nikljev monoksid, nikljev dioksid, nikljev sulfid, trinikljev disulfid, dinikljev trioksid	–		1
Etilenimin	151-56-4	10	20
Fluor	7782-41-4	10	20
Formaldehid (koncentracija ≥ 90 %)	50-00-0	5	50
Vodik	1333-74-0	5	50
Vodikov klorid (utekočinjen plin)	7647-01-0	25	250
Svinčevi alkili	–	5	50
Utekočinjeni vnetljivi plini, kategorija 1 ali 2 iz Uredbe CLP (vključno z utekočinjenimi naftnimi plini) in zemeljski plin	–	50	200
Acetilen	74-86-2	5	50
Etilen oksid	75-21-8	5	50
Propilen oksid	75-56-9	5	50
Metanol	67-56-1	500	5 000

4,4-metilen-bis-(2-kloroanilin) in/ali soli, v obliki praška	101-14-4		0,01
Metil izocianat	624-83-9		0,15
Kisik	7782-44-7	200	2 000
2,4-toluen diizocianat	584-84-9	10	100
2,6-toluen diizocianat	91-08-7		
Karbonil diklorid (fosgen)	75-44-5	0,3	0,75
Arzin (arzenov trihidrid)	7784-42-1	0,2	1
Fosfin (fosforjev trihidrid)	7803-51-2	0,2	1
Žveplov diklorid	10545-99-0	1	1
Žveplov trioksid	7446-11-9	15	75
Poliklorodibenzofurani in poliklorodibenzodioksini (vključno s TCDD), izračunano na ekvivalent TCDD (opomba 19)			0,001
Naslednje RAKOTOVORNE SNOVI ali zmesi, ki vsebujejo te rakotvorne snovi, v koncentracijah nad 5 mas. %:			
4-aminobifenil in/ali njegove soli, benzotriklorid, benzidin in/ali soli, bis(klorometil) eter, klorometil metil eter, 1,2-dibrometan, dietil sulfat, dimetil sulfat, dimetil karbamoil klorid, 1,2-dibromo-3-kloropropan, 1,2-dimetilhidrazin, dimetilnitrozamin, triamid heksametil fosforne kisline, hidrazin, 2-naftilamin in/ali soli, 4-nitrobifenil in 1,3 propan sulton		0,5	2

Naftni derivati			
(a) bencini in primarni bencini,			
(b) kerozini (vključno z reaktivnimi letalskimi gorivi),			
(c) plinska olja (vključno z dizelskim gorivom, kurilnimi olji za ogrevanje gospodinjstev in mešanicami plinskih olj),		2 500	25 000
(d) težko kurilno olje.			
Brezvodni amoniak	7664-41-7	50	200
Borov trifluorid	7637-07-2	5	20
Vodikov sulfid	7783-06-4	5	20

DEL 3

Snovi in zmesi, izključene iz te direktive v skladu s členoma 2(2)(h) in 4(1)

Ime snovi/zmesi	Številka cas	Količina (kadar je to primerno)	Drugi pogoji, kadar je to primerno

OPOMBE K PRILOGI I

1. Snovi in zmesi so razvrščene v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁷.

2. Zmesi se obravnavajo enako kot čiste snovi, če ostanejo v mejnih vrednostih koncentracije, določenih glede na njihove lastnosti v skladu z ustrezno uredbo iz opombe 1 ali njeno zadnjo prilagoditvijo tehničnemu napredku, razen če je posebej navedena njihova sestava v odstotkih ali drug opis.

3. Spodaj navedene količine za razvrstitev se nanašajo na posamezne organizacije.

Količine, ki jih je treba upoštevati pri uporabi ustreznih členov, so največje količine, ki so prisotne ali za katere je verjetno, da bodo kdaj prisotne. Nevarne snovi, ki so v organizaciji prisotne le v količinah, enakih ali manjših od 2 % ustrezne količine za razvrstitev, se pri izračunu celotne prisotne količine zanemarijo, če je njihovo mesto v organizaciji tako, da ne morejo povzročiti večje nesreče kje drugje na območju organizacije.

¹⁷ UL L 353, 31.12.2008, str. 1.

4. Naslednja pravila, ki urejajo seštevanje nevarnih snovi ali kategorij nevarnih snovi, se uporabljajo po potrebi.

V primeru organizacije, v kateri nobena posamezna snov ali zmes ni prisotna v količini, ki je večja ali enaka ustrezni količini za razvrstitev, se pri opredeljevanju, ali je organizacija zajeta v ustreznih zahtevah te direktive, uporabi naslednje pravilo.

Ta direktiva se uporablja, če je seštevek:

$$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \dots \text{večji kot ali enak } 1,$$

pri čemer je q_x = količina nevarne snovi x (ali kategorija nevarnih snovi), ki spada v del 1 ali 2 te Priloge,

in Q_{UX} = ustrezna količina za razvrstitev za snov ali kategorijo x iz stolpca 3 dela 1 ali 2.

Ta direktiva se uporablja, razen členov 9, 11 in 13, če je seštevek:

$$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \dots \text{večji kot ali enak } 1,$$

pri čemer je q_x = količina nevarne snovi x (ali kategorija nevarnih snovi), ki spada v del 1 ali 2 te Priloge,

in Q_{LX} = ustrezna količina za razvrstitev za snov ali kategorijo x iz stolpca 2 dela 1 ali 2.

To pravilo se uporablja za oceno skupnih nevarnosti večjih nesreč, opisanih v zgornjih treh oddelkih: nevarnosti za zdravje, fizikalne nevarnosti, nevarnosti za okolje. Zato ga je treba uporabiti trikrat:

(a) pri seštevanju snovi in zmesi iz dela 2, ki so razvrščene kot kategorije akutne strupenosti 1, 2 ali 3, skupaj s snovmi in zmesmi, ki spadajo v oddelek H: H1 do H3;

(b) pri seštevanju snovi in zmesi iz dela 2, ki so razvrščene kot eksplozivni, vnetljivi plini, vnetljivi aerosoli, oksidativni plini, vnetljive tekočine, samoreaktivne snovi in zmesi, organski peroksidi, piroforne tekočine, oksidativne tekočine in trdne snovi, skupaj s snovmi in zmesmi, ki spadajo v oddelek P: P1 do P8;

(c) pri seštevanju snovi in zmesi iz dela 2, ki so razvrščene kot nevarne za vodno okolje, v kategorijo akutne nevarnosti 1, kategorijo kronične nevarnosti 1 ali kategorijo kronične nevarnosti 2, skupaj s snovmi in zmesmi, ki spadajo v oddelek E: E1 in E2.

Ustrezne določbe te direktive se uporabljajo, če je kateri koli seštevek iz točke (a), (b) ali (c) večji kot ali enak 1.

5. Države članice začasno razvrstijo snovi in zmesi, ki niso zajete v Prilogi I, vključno z odpadki, vendar so vseeno prisotne ali so lahko prisotne v organizaciji in imajo ali lahko imajo, pod pogoji, ugotovljenimi v organizaciji, enake lastnosti v smislu morebitne nevarnosti za večjo nesrečo, v najbolj podobno kategorijo Seveso/imenovano snov (do odločitve v skladu s členom 4(5) te direktive).

6. V primeru snovi in zmesi z lastnostmi, na podlagi katerih se lahko razvrstijo v več kategorij, se za namene te direktive uporabijo najmanjše količine za razvrstitev. Vendar se za namen uporabe pravila iz opombe 4 vedno uporabi količina za razvrstitev, ki ustreza zadevni razvrstitvi.

7. V primeru snovi in zmesi, ki spadajo v razred nevarnosti H2 AKUTNA STRUPENOST, kategorija 3, načina izpostavljenosti v stiku s kožo in pri vdihavanju, se, kadar podatki za ta načina izpostavljenosti niso na voljo, izvede ekstrapolacija iz drugih načinov na podlagi pristopa iz Uredbe (ES) št. 1272/2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi (zlasti točke 3.1.3.6.2.1. (a) in tabele 3.1.2 v Prilogi 1) in Uredbe (ES) št. 1907/2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) (zlasti oddelka 5.2 (ocena izpostavljenosti)) ter ustreznih smernic, ki so na voljo na http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/clp_en.pdf (od strani 204 naprej).

8. Razred nevarnosti „eksplozivni“ vključuje eksplozivne izdelke (glej oddelek 2.1 Priloge I k Uredbi CLP). Če je količina eksplozivne snovi ali zmesi, vsebovane v izdelku, znana, se za namene te direktive uporabi ta količina. Če količina eksplozivne snovi ali zmesi, vsebovane v izdelku, ni znana, se za namene te direktive celoten izdelek obravnava kot eksploziven.

9. Preskušanje glede eksplozivnih lastnosti snovi in zmesi je potrebno le, če se s postopkom preverjanja v skladu z Dodatkom 6 (del 3) k Priročniku testov in kriterijev ZN¹⁸ snov/zmes opredeli kot snov/zmes z morebitnimi eksplozivnimi lastnostmi.

10. Če so eksplozivni iz podrazreda 1.4 nepakirani ali prepakirani, se razvrstijo v kategorijo P3, razen če se izkaže, da nevarnost še vedno ustreza podrazredu 1.4, v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008.

11.1. Vnetljivi aerosoli se razvrstijo v skladu z Direktivo 75/324/EGS o aerosolnih razpršilnikih¹⁹. „Zelo lahko vnetljivi“ in „vnetljivi“ aerosoli iz Direktive 75/324/EGS ustrezajo vnetljivim aerosolom kategorije 1 ali 2 iz Uredbe (ES) št. 1272/2008.

11.2. V primeru takšne razvrstitve je treba navesti, da aerosolni razpršilnik ne vsebuje vnetljivega plina kategorije 1 ali 2 in vnetljive tekočine kategorije 1.

12. V skladu s točko 2.6.4.5 iz Priloge I k Uredbi (ES) št. 1272/2008 tekočin s plameniščem več kot 35 °C ni treba razvrstiti v kategorijo 3, če so rezultati preskusa gorljivosti negativni. Vendar to ne velja pod pogoji z višjimi vrednostmi, kot je visoka temperatura ali tlak, zato se takšne tekočine vključijo v to razvrstitev.

13. Amonijev nitrat (5 000/10 000): v povezavi z mineralnimi gnojili, pri katerih je možen razpad, ki se sam vzdržuje.

To velja za mešana/sestavljena mineralna gnojila na osnovi amonijevega nitrata (mešana/sestavljena umetna gnojila, ki vsebujejo amonijev nitrat s fosfatom in/ali pepeliko), pri katerih je možen razpad, ki se sam vzdržuje v skladu s preskusom v koritu (glejte

¹⁸ Več napotkov o opustitvi preskusa je na voljo v opisu metode A.14, glej Uredbo (ES) št. 440/2008 z dne 30. maja 2008 o določitvi testnih metod v skladu z Uredbo (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) (UL L 142, 31.5.2008, p. 1).

¹⁹ UL L 147, 9.6.1975, str. 40.

Priporočila Združenih narodov za prevoz nevarnega blaga: Priročnik preskusov in meril, del III, pododdelek 38.2), ter v katerih je delež dušika zaradi amonijevega nitrata

- med 15,75 mas. %²⁰ in 24,5 mas. %²¹ in ki vsebujejo največ 0,4 % popolnoma izgorljivih/organskih snovi ali izpolnjujejo zahteve iz Priloge III-2 k Uredbi (ES) št. 2003/2003 Evropskega parlamenta in Sveta²²,
- 15,75 mas. % ali manj in brez omejevanja vsebnosti gorljivih snovi.

14. Amonijev nitrat (1 250/5 000): v povezavi z mineralnimi gnojili

Ta količina se uporablja za enostavna mineralna gnojila na osnovi amonijevega nitrata in za mešana/sestavljena mineralna gnojila na osnovi amonijevega nitrata, ki izpolnjujejo zahteve iz Priloge III-2 k Uredbi (ES) št. 2003/2003 in v katerih je delež dušika zaradi amonijevega nitrata

- več kot 24,5 mas. %, razen zmesi enostavnih mineralnih gnojil na osnovi amonijevega nitrata z dolomitom, apnencem in/ali kalcijevem karbonatom, s čistočo najmanj 90 %,
- več kot 15,75 mas. % za zmesi amonijevega nitrata in amonijevega sulfata,
- več kot 28 mas. %²³ za zmesi enostavnih mineralnih gnojil na osnovi amonijevega nitrata z dolomitom, apnencem in/ali kalcijevem karbonatom, s čistočo najmanj 90 %.

15. Amonijev nitrat (350/2 500): tehnični

Ta količina se uporablja za amonijev nitrat in zmesi amonijevega nitrata, v katerih je delež dušika zaradi amonijevega nitrata

- med 24,5 mas. % in 28 mas. % ter ki vsebujejo največ 0,4 % gorljivih snovi,
- več kot 28 mas. % in ki vsebujejo največ 0,2 % gorljivih snovi.

Prav tako se uporablja za vodne raztopine amonijevega nitrata, v katerih je koncentracija amonijevega nitrata več kot 80 mas. %.

16. Amonijev nitrat (10/50): v povezavi s snovmi, ki ne dosegajo tehnoloških specifikacij, in mineralnimi gnojili, ki ne izpolnjujejo preskusa eksplozivnosti

Ta količina se uporablja za:

- snovi, zavržene v proizvodnem postopku, ter za amonijev nitrat in zmesi iz amonijevega nitrata, enostavna mineralna gnojila na osnovi amonijevega nitrata in mešana/sestavljena gnojila na osnovi amonijevega nitrata iz opomb 2 in 3, ki jih končni uporabnik vrne ali jih je vrnil proizvajalcu, v začasno skladišče ali obrat za

²⁰ 15,75 mas. % dušika zaradi amonijevega nitrata ustreza 45 % amonijevemu nitratu.

²¹ 24,5 mas. % dušika zaradi amonijevega nitrata ustreza 70 % amonijevemu nitratu.

²² UL L 304, 21.11.2003, str. 1.

²³ 28 mas. % dušika zaradi amonijevega nitrata ustreza 80 % amonijevemu nitratu.

predelavo, in sicer zaradi ponovne predelave, recikliranja ali obdelave zaradi varne uporabe, ker ne izpolnjujejo več specifikacij iz opomb 2 in 3,

- mineralna gnojila iz prve alineje opombe 1 in iz opombe 2, ki ne izpolnjujejo zahtev iz Priloge III-2 k Direktivi (ES) št. 2003/2003.

17. Kalijev nitrat (5 000/10 000)

Ta količina se uporablja za sestavljena mineralna gnojila (v obliki kroglic ali granul) na osnovi kalijevega nitrata, ki imajo enake nevarne lastnosti kot čisti kalijev nitrat.

18. Kalijev nitrat (1 250/5 000)

Ta količina se uporablja za mineralna gnojila (v kristalni obliki) na osnovi kalijevega nitrata, ki imajo enake nevarne lastnosti kot čisti kalijev nitrat.

19. Poliklorodibenzofurani in poliklorodibenzodioksini

Količine poliklorodibenzofuranov in poliklorodibenzodioksinov se izračunajo z naslednjimi faktorji:

Faktorji toksične ekvivalence, Svetovna zdravstvena organizacija, 2005			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003
(T = tetra, P = penta, Hx = hekso, Hp = hepta, O = okta)			
Referenca: Van den Berg idr. „Ponovno ovrednotenje faktorjev toksične ekvivalence za dioksine in dioksinu podobne spojine pri ljudeh in sesalcih“, Svetovna zdravstvena organizacija, 2005.			

PRILOGA II

NAJMANJŠI OBSEG PODATKOV IN INFORMACIJ, KI JIH JE TREBA OBRAVNAVATI V VARNOSTNEM POROČILU IZ ČLENA 9

1. Informacije o sistemu upravljanja in organiziranosti organizacije za preprečevanje večjih nesreč

Te informacije vsebujejo elemente iz Priloge III.
2. Predstavitev okolja organizacije:
 - (a) opis kraja in okolja organizacije, vključno z njeno zemljepisno lego, vremenskimi, geološkimi in hidrografskimi razmerami ter po potrebi zgodovino;
 - (b) opredelitev obratov in drugih dejavnosti organizacije, ki bi lahko pomenili nevarnost večje nesreče;
 - (c) opredelitev sosednjih organizacij ter drugih krajev, območij in razmer, ki bi lahko povečali tveganje ali posledice večje nesreče ali verižnih učinkov;
 - (d) opis območij, na katerih se lahko zgodi večja nesreča.
3. Opis obrata:
 - (a) opis glavnih dejavnosti in proizvodov delov organizacije, ki so pomembni z vidika varnosti, ter opis virov tveganj za večje nesreče in razmer, v katerih bi se takšna večja nesreča lahko zgodila, skupaj z opisom predlaganih preventivnih ukrepov;
 - (b) opis procesov, zlasti načinov delovanja;
 - (c) opis nevarnih snovi:
 - (i) seznam nevarnih snovi, ki vključuje:
 - opredelitev nevarnih snovi: kemijsko ime, številko CAS, ime v skladu z nomenklaturo IUPAC,
 - največjo količino nevarnih snovi, ki so ali bi lahko bile prisotne;
 - (ii) fizikalne, kemijske in toksikološke lastnosti ter navedba takojšnjih ali poznejših nevarnosti za zdravje ljudi in okolje;
 - (iii) fizikalne lastnosti in kemijska reaktivnost pri običajnih pogojih uporabe ali predvidljivih pogojih ob nesreči.
4. Opredelitev in analiza tveganj zaradi nesreč ter načini preprečevanja:
 - (a) podroben opis predvidenih potekov mogočih večjih nesreč in njihove verjetnosti ali pogojev, pod katerimi se lahko zgodijo, vključno s povzetkom dogodkov, ki lahko vplivajo na povzročitev vsakega od teh predvidenih potekov, pri čemer so njihovi vzroki lahko v obratu ali zunaj njega, zlasti vključno z:

- (i) viri operativnih nevarnosti,
 - (ii) zunanjimi tveganji in viri nevarnosti, kot so verižni učinki ter drugi kraji, območja in razmere, ki bi lahko povečali tveganje ali posledice večje nesreče,
 - (iii) viri okoljskih tveganj in nevarnosti, na primer potresi ali poplave;
 - (b) ocena obsega in resnosti posledic ugotovljenih večjih nesreč, vključno z zemljevidi, slikami ali, če je to primerno, enakovrednimi opisi, ki prikazujejo območja, na katera bi lahko vplivale takšne nesreče v organizaciji, v skladu z določbami členov 13(2)(b) in 21;
 - (c) pregled preteklih nesreč in dogodkov, ki vključujejo enake snovi in uporabljene postopke, upoštevanje novih spoznanj, pridobljenih ob teh nesrečah, in izrecno sklicevanje na posebne ukrepe, sprejete za preprečevanje takšnih nesreč;
 - (d) opis tehničnih parametrov in opreme, ki se uporablja za varnost obratov.
5. Zaščitni in intervencijski ukrepi za omejitev posledic nesreče:
- (a) opis opreme, nameščene v obratu, za omejitev posledic večjih nesreč za zdravje ljudi in okolje, na primer sistemi za odkrivanje/zaščito, tehnične naprave za omejevanje obsega nenamernih izpustov (vključno z vodnimi razpršili, zaščitami pred hlapi, lovilnimi posodami ali zbiralniki za izredne razmere, zapornimi ventili, inertnimi sistemi in zalogami vode za gašenje);
 - (b) način alarmiranja in intervencije;
 - (c) opis virov, ki jih je mogoče aktivirati v organizaciji ali zunaj nje;
 - (d) povzetek elementov iz točk (a), (b) in (c), ki so potrebni za pripravo načrta ukrepov v organizaciji ob nesrečah v skladu s členom 11.

PRILOGA III

INFORMACIJE IZ ČLENA 9 O SISTEMU UPRAVLJANJA IN ORGANIZIRANOSTI ORGANIZACIJE ZA PREPREČEVANJE VEČJIH NESREČ

Pri izvajanju upravljalčevega sistema upravljanja varnosti se upoštevajo naslednje točke:

(a) sistem upravljanja varnosti mora biti sorazmeren z nevarnostmi, industrijskimi dejavnostmi in zapletenostjo organiziranosti organizacije ter mora temeljiti na oceni tveganj. Vključevati mora del splošnega sistema upravljanja, ki zajema organizacijsko strukturo, odgovornosti, prakse, postopke ter procese in vire za določanje in izvajanje politike preprečevanja večjih nesreč. Upoštevati je treba tudi druge obstoječe sisteme upravljanja, vključno s sistemi ISO, OSHAS in EMAS;

(b) sistem upravljanja varnosti mora obravnavati naslednja vprašanja:

(i) organiziranost in osebje – vloge in odgovornosti osebja, ki sodeluje pri obvladovanju večjih nevarnosti na vseh ravneh organizacije. Opredelitev potreb po usposabljanju tega osebja in zagotavljanje opredeljenega usposabljanja. Sodelovanje zaposlenih in podizvajalskega osebja, ki dela v organizaciji;

(ii) opredelitev in oceno večjih nevarnosti, tj. sprejetje in izvajanje postopkov za sistematično opredelitev večjih nevarnosti, ki lahko nastanejo pri običajnem ali izrednem obratovanju, ter oceno njihove verjetnosti in resnosti;

(iii) nadzor obratovanja, tj. sprejetje in izvajanje postopkov in navodil za varno obratovanje, vključno z vzdrževanjem obrata, procesi, opremo, upravljanjem alarmov in začasnimi zaustavitvami;

(iv) obvladovanje sprememb, tj. sprejetje in izvajanje postopkov za načrtovanje sprememb pri obratih, procesih ali skladiščnih prostorih ali za oblikovanje novih obratov, procesov ali skladiščnih prostorov;

(v) varnostno kulturo, tj. ukrepi za oceno in izboljšanje varnostne kulture;

(vi) načrtovanje za ukrepanje ob nesrečah, tj. sprejetje in izvajanje postopkov za opredelitev predvidljivih nesreč s sistematično analizo ter postopkov za pripravo, preskus in pregled načrtov ukrepov ob nesrečah za odziv na te nesreče ter za zagotavljanje posebnega usposabljanja za zadevno osebje. Takšno usposabljanje se zagotovi celotnemu osebju, ki dela v organizaciji, vključno z ustreznim podizvajalskim osebjem;

(vii) spremljanje učinkovitosti, tj. sprejetje in izvajanje postopkov za tekoče ocenjevanje skladnosti s cilji politike upravljavca za preprečevanje večjih nesreč in sistema upravljanja varnosti ter mehanizmov za preiskave in korektivno ukrepanje v primeru neskladnosti. Postopki vključujejo sistem upravljavca za poročanje o večjih nesrečah ali skorajšnjih nesrečah, zlasti tistih, ki vključujejo neučinkovitost zaščitnih ukrepov, ter njihovo preiskavo in nadaljnje ukrepanje na podlagi pridobljenih novih spoznanj. Postopki lahko vključujejo tudi kazalnike učinkovitosti, kot so kazalniki varnostnih lastnosti (SPI), in/ali druge ustrezne kazalnike;

(viii) revizija in pregled, tj. sprejetje in izvajanje postopkov za redno sistematično ocenjevanje politike preprečevanja večjih nesreč ter učinkovitosti in primernosti sistema upravljanja varnosti, dokumentiran pregled učinkovitosti politike in sistema upravljanja varnosti ter

njegovo posodabljanje, ki ga izvaja vodstvo organizacije, vključno z upoštevanjem in vključitvijo potrebnih sprememb, opredeljenih pri reviziji.

PRILOGA IV

PODATKI IN INFORMACIJE, KI JIH JE TREBA VKLJUČITI V NAČRTE UKREPOV OB NESREČAH IZ ČLENA 11

1. Načrti ukrepov v organizaciji ob nesrečah:

imena ali položaji oseb, pooblaščenih za sprožitev postopkov ob nesrečah, in ime osebe, odgovorne za sprejetje blažilnih ukrepov v organizaciji ter njihovo usklajevanje;

- (a) ime in položaj osebe, ki je odgovorna za povezavo z organom, odgovornim za načrt ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah;
- (b) za predvidljive razmere ali dogodke, ki bi lahko bili pomembni za povzročitev večje nesreče, opis ukrepov za obvladovanje razmer ali dogodkov in za omejitve njihovih posledic, vključno z opisom varnostne opreme in razpoložljivih virov;
- (c) ureditve za omejevanje tveganja za osebe v organizaciji, vključno z načini opozarjanja in pričakovanim ravnanjem oseb po prejemu opozorila;
- (d) ureditve za zagotavljanje zgodnjega obveščanja organa, odgovornega za začetek izvajanja načrta ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah, vrsta informacij, ki jih mora vsebovati začetno opozorilo, in ukrepi za zagotavljanje podrobnejših informacij, takoj ko so na voljo;
- (e) ureditve za zagotavljanje pomoči z blažilnimi ukrepi zunaj organizacije.

2. Načrti ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah:

- (a) imena ali položaji oseb, pooblaščenih za sprožitev postopkov ob nesrečah, in imena oseb, pooblaščenih za sprejetje blažilnih ukrepov zunaj organizacije ter njihovo usklajevanje;
- (b) ureditve za sprejemanje zgodnjih opozoril o dogodkih ter za postopke alarmiranja in pozivanja;
- (c) ureditve za usklajevanje virov, potrebnih za izvajanje načrta ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah;
- (d) ureditve za zagotavljanje pomoči z blažilnimi ukrepi v organizaciji;
- (e) ureditve za blažilne ukrepe zunaj organizacije, vključno z odzivi na predvidene poteke večjih nesreč v skladu z varnostnim poročilom, tudi na tiste, ki vplivajo na okolje;
- (f) ureditve za obveščanje javnosti in morebitnih sosednjih organizacij v skladu s členom 8 o nesreči in o tem, kako naj se ob nesreči ukrepa;
- (g) ureditve za obveščanje služb drugih držav članic za ukrepanje ob nesrečah o večji nesreči z možnimi čezmejnimi učinki.

PRILOGA V

INFORMACIJE, KI JIH JE TREBA SPOROČITI JAVNOSTI V SKLADU S
ČLENOM 13(1) in (2)(a)

Del 1

Za vse organizacije, zajete v tej direktivi:

1. Ime ali trgovsko ime upravljavca in poln naslov zadevne organizacije.
2. Potrditev, da za organizacijo veljajo predpisi in/ali upravne določbe za izvajanje te direktive ter da je bila priglasitev iz člena 6(1) ali varnostno poročilo iz člena 9(1) predloženo pristojnemu organu.
3. Enostavna obrazložitev ene ali več dejavnosti, ki se izvajajo v organizaciji.
4. Splošna imena ali, za nevarne snovi iz dela 1 Priloge 1, generična imena ali kategorije nevarnosti snovi in zmesi, prisotnih v organizaciji, ki lahko povzročijo večjo nesrečo, z navedbo njihovih glavnih nevarnih lastnosti.
5. Splošne informacije v zvezi z vrsto nevarnosti večjih nesreč, vključno z njihovimi mogočimi vplivi na prebivalstvo in okolje, v skladu s politiko preprečevanja večjih nesreč ali varnostnim poročilom.
6. Povzetek inšpekcijskih pregledov, izvedenih v skladu s členom 19, in glavnih ugotovitev sklepov zadnjega inšpekcijskega pregleda, skupaj s sklicem ali povezavo na zadevni inšpekcijski načrt.
7. Podrobnosti o tem, kje je mogoče dobiti dodatne pomembne informacije, v skladu z zahtevami člena 21 o zaupnosti.

Del 2

Pri organizacijah višje stopnje, poleg informacij iz dela 1 te priloge:

1. Povzetek glavnih predvidenih potekov večjih nesreč in glavnih vrst dogodkov, ki lahko sprožijo vsakega od teh predvidenih potekov.
2. Ustrezne informacije o načinu opozarjanja in obveščanja zadevnega prebivalstva ob večji nesreči.
3. Ustrezne informacije o tem, kako mora ukrepati in ravnati zadevno prebivalstvo ob večji nesreči.
4. Potrditev, da mora upravljavec za obravnavo večjih nesreč in zmanjševanje njihovih učinkov ustrezno ukrepati na kraju samem, pri čemer mora zlasti vzpostaviti povezavo s službami za ukrepanje ob nesrečah.
5. Ustrezne informacije iz načrta ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah, namenjenih odpravljanju posledic nesreče zunaj organizacije. Te informacije morajo vključevati

priporočila za sodelovanje skupaj z navodili ali zahtevami služb za ukrepanje ob nesrečah v času nesreče.

6. Kjer je primerno, navedba, ali je organizacija blizu ozemlja druge države članice in pomeni možnost večje nesreče s čezmejnimi vplivi v skladu s Konvencijo UNECE o čezmejnih učinkih industrijskih nesreč.

PRILOGA VI

MERILA ZA OBVEŠČANJE KOMISIJE O NESREČI V SKLADU S ČLENOM 16(1)

I. Komisijo je treba obvestiti o vsaki nesreči iz odstavka 1 ali nesreči, ki ima najmanj eno od posledic iz odstavkov 2, 3, 4 in 5.

1. Vključene snovi

Vsak požar ali eksplozija ali nenamerni izpust nevarne snovi, pri katerem je količina vključene nevarne snovi najmanj 1 % količine za razvrstitev iz stolpca 3 Priloge I.

2. Poškodbe oseb in škoda na nepremičninah

Nesreča, pri kateri je neposredno vključena nevarna snov in ki povzroči eno od naslednjih posledic:

- (a) smrt;
- (b) šest oseb je poškodovanih v organizaciji in hospitaliziranih najmanj 24 ur;
- (c) ena oseba zunaj organizacije je hospitalizirana najmanj 24 ur;
- (d) stanovanjski objekt(-i) zunaj organizacije je(so) poškodovan(-i) ali neuporaben(-ni) zaradi nesreče;
- (e) evakuacija ali zadržanje oseb v notranjih prostorih za več kot 2 uri (število ljudi $\times$ ure): vrednost je najmanj 500;
- (f) motnje pri dobavi pitne vode, elektrike, plina ali telefonskih storitev za več kot 2 uri (število ljudi $\times$ ure): vrednost je najmanj 1 000.

3. Neposredna škoda za okolje:

- (a) stalna ali dolgoročna škoda za kopenske habitate:
 - (i) 0,5 ha ali več habitata, pomembnega za okolje ali ohranjanje in zaščenega z zakonodajo,
 - (ii) 10 hektarov ali več širšega območja habitata, vključno s kmetijskimi zemljišči;
- (b) znatna ali dolgoročna škoda za habitate celinskih voda in morja:
 - (i) 10 km ali več reke ali kanala,
 - (ii) 1 ha ali več jezera ali ribnika,
 - (iii) 2 ha ali več delte,
 - (iv) 2 ha ali več obale ali odprtega morja;
- (c) znatna škoda za vodonosnik ali podzemno vodo:

- (i) 1 ha ali več.

4. Škoda na premoženju:

- (a) škoda na premoženju v organizaciji: najmanj 2 milijona EUR;
- (b) škoda na premoženju zunaj organizacije: najmanj 0,5 milijona EUR.

5. Čezmejna škoda

Vsaka nesreča, pri kateri je neposredno vključena nevarna snov in ki ima učinke zunaj ozemlja zadevne države članice.

II. Komisijo je treba obvestiti o nesrečah ali skorajšnjih nesrečah, za katere države članice menijo, da so s tehničnega vidika pomembne za preprečevanje večjih nesreč in omejevanje njihovih posledic, čeprav ne dosegajo količinskih meril za obveščanje.

PRILOGA VII
MERILA ZA ODSTOPANJA V SKLADU S ČLENOM 4

PRILOGA VIII
KORELACIJSKA TABELA

Direktiva 96/82/Es	Ta Direktiva
Člen 1	Člen 1
Člen 2(1), prvi pododstavek	Člen 2(1)
Člen 2(1), drugi pododstavek	Člen 3(11)
Člen 2(2)	---
Člen 3(1)	Člen 3(1)
Člen 3(2)	Člen 3(7)
Člen 3(3)	Člen 3(8)
Člen 3(4)	Člen 3(9)
Člen 3(5)	Člen 3(12)
Člen 3(6)	Člen 3(13)
Člen 3(7)	Člen 3(14)
Člen 3(8)	Člen 3(15)
---	Člen 3(2)–(6), (10)–(11) in (16)–(18)
Člen 4	Člen 2(2)(a)–(g)
---	Člen 4
Člen 5	Člen 5
Člen 6(1)	Člen 6(2)
Člen 6(2)(a)–(g)	Člen 6(1)(a)–(g)
---	Člen 6(1)(h)
Člen 6(3)	Člen 6(3)
Člen 6(4)	Člen 6(4)
---	Člen 6(5)

Člen 7(1)	Člen 7(1)
---	Člen 7(2)(a)–(b)
Člen 7(1)(a)	Člen 7(2)(c)
Člen 7(2)	---
Člen 7(3)	---
---	Člen 7(3)
---	Člen 7(4)
Člen 8	Člen 8
Člen 9(1)	Člen 9(1)
Člen 9(2), prvi pododstavek	Člen 9(2)
Člen 9(2), drugi pododstavek	---
Člen 9(3)	Člen 9(3)
Člen 9(4)	Člen 9(6)
Člen 9(5)	Člen 9(5)
Člen 9(6)	---
---	Člen 9(4) in (7)
Člen 10	Člen 10
Člen 11(1)(a)–(b)	Člen 11(1)(a)–(b) in 11(2)
Člen 11(1)(c)	Člen 11(1)(c)
Člen 11(2)	Člen 11(3)
Člen 11(3)	Člen 11(4)
Člen 11(4)	Člen 11(5), prvi pododstavek
Člen 11(4a)	Člen 11(5), drugi pododstavek
Člen 11(5)	Člen 11(6)
Člen 11(6)	Člen 11(7)
Člen 12(1), prvi pododstavek	Člen 12(1)

Člen 12(1), drugi pododstavek	Člen 12(2)
Člen 12(1)(a)	---
Člen 12(2)	Člen 12(3)
---	Člen 12(4)
Člen 13(1), prvi pododstavek	Člen 13(2), prvi pododstavek (a) in drugi pododstavek
Člen 13(1), drugi pododstavek, prvi in tretji stavek	Člen 13(1) in člen 13(2), drugi pododstavek, zadnji stavek
Člen 13(1), drugi pododstavek, drugi stavek	Člen 13(1)
Člen 13(1), tretji pododstavek	Člen 13(1) in člen 13(2), drugi pododstavek, prvi stavek
---	Člen 13(1), drugi pododstavek
Člen 13(2)	Člen 13(4)
Člen 13(3)	Člen 13(5)
Člen 13(4)	Člen 13(2)(b)
Člen 13(5)	Člen 14(1)
Člen 13(6)	Člen 13(2)(c)
---	Člen 13(3)
---	Člen 13(6)
---	Člen 14(2)–(7)
Člen 14	Člen 15
Člen 15	Člen 16
Člen 16	Člen 17(1)
---	Člen 17(2)–(3)
Člen 17	Člen 18
Člen 18(1)	Člen 19(1)–(2)
Člen 18(2)(a)	Člen 19(4)
Člen 18(2)(b)–(c)	Člen 19(7)

Člen 18(3)	Člen 19(10)
---	Členi 19(3), (5), (6), (8) in (9)
Člen 19(1)	Člen 20(1)
Člen 19(1)(a), prvi pododstavek	Člen 20(2)
Člen 19(1)(a), drugi pododstavek, prvi stavek	Člen 20(3)
Člen 19(1)(a), drugi pododstavek, drugi stavek	---
Člen 19(2), prvi pododstavek	Člen 20(5)
Člen 19(2), drugi pododstavek	Člen 20(6)
Člen 19(3)	---
Člen 19(4)	Člen 20(4)
Člen 20(1), prvi pododstavek	Člen 21(1)
Člen 20(1), drugi pododstavek	Člen 21(2)
Člen 20(2)	---
---	Člen 21(3)
---	Člen 22
Člen 21	Člen 23
Člen 22	---
Člen 23	Člen 29
Člen 24	Člen 28
Člen 25	Člen 30
Člen 26	Člen 31
---	Členi 24–27
Priloga I, uvod, odstavki 1–5	Priloga I, opombe k Prilogi I, odstavki 1–4
Priloga I, uvod, odstavki 6–7	---
Priloga I, del 1	Priloga I, del 2
Priloga I, del 1, opombe	Priloga I, opombe k Prilogi I, odstavki 13–19

Priloga I, del 2	Priloga I, del 1
Priloga I, del 2, opombe, odstavek 1	Priloga I, opombe k Prilogi I, odstavki 1 in 5–7
Priloga I, del 2, opombe, odstavek 2	Priloga I, opombe k Prilogi I, odstavki 8–10
Priloga I, del 2, opombe, odstavek 3	Priloga I, opombe k Prilogi I, odstavki 11–12
Priloga I, del 2, opombe, odstavek 4	Priloga I, opombe k Prilogi I, odstavek 4
---	Priloga I, del 3
Priloga II, I–III	Priloga II, 1–3
Priloga II, IV, A	Priloga II, 4, A
---	Priloga II, 4, A, prva, druga in tretja alineja
Priloga II, IV, B	Priloga II, 4, B
---	Priloga II, 4, C
Priloga II, IV, C	Priloga II, 4, D
Priloga II, V	Priloga II, 5
Priloga III, uvodni odstavek in točke (a)–(b)	Priloga III, uvodni odstavki
Priloga III, točka (c)(i)–(iv)	Priloga III, točke (i)–(iv)
---	Priloga III, točka (v)
Priloga III, točka (c)(v)–(vii)	Priloga III, točke (vi)–(viii)
Priloga IV	Priloga IV
Priloga V, točka 1	Priloga V, I, točka 1
Priloga V, točka 2	---
Priloga V, točke 3–6	Priloga V, I, točke 2–5
---	Priloga V, I, točka 6
Priloga V, točke 7–10	Priloga V, II, točke 2–5
Priloga V, točka 11	Priloga V, I, točka 7
---	Priloga V, II, točki I in 6
Priloga VI, I	Priloga VI, I

Priloga VI, II	---
---	Priloga VII
---	Priloga VIII